

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ 1990

του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου (†)¹

(1^ο μέρος)

Βάση λοιπόν της κίνησης του Μούν είναι ή «οικουμενική κατανόηση» μέσω διαθρησκευτικής επικοινωνίας. Ο πρόεδρος της IRF, Chung Hwan Kwak, άπευθυνόμενος στους νέους πού ή RYS συγκέντρωσε τό 1988 στην Ίσπανία, ύπογράμμισε: «Μαζευτήκαμε έδω για να ύπηρετήσουμε τό ιδανικό μιās θεοκεντρικής παγκόσμιας κουλτούρας, μιās κουλτούρας πού τρέφεται από όλες τίς διάφορες φυλές, έθνότητες και θρησκευτικές παραδόσεις του κόσμου»².

Αυτή ή «θεοκεντρική παγκόσμια κουλτούρα» είναι ή «νέα κουλτούρα» του Κορεάτη ψευδομεσσία, πού λογίζεται από την κίνησή του σαν τό κέντρο της ένότητας των θρησκειών και των πολιτισμών. Αυτό δηλώνεται και από τό «έμβλημα» του «Σεμιναρίου Νεότητας για τίς Θρησκείες του Κόσμου», πού δημοσιεύεται στό έξώφυλλο του ίδιου έντύπου. Άποτελείται από ένα έσωτερικό και ένα έξωτερικό κύκλο. Στόν έσωτερικό κύκλο έξεικονίζεται τό κέντρο του Θεού, όπως έκλαμβάνεται από τον Μούν και στόν έξωτερικό έξεικονίζονται τά σύμβολα όλων των θρησκειών, μεταξύ αυτών και ό Τίμιος Σταυρός.

Μέ παρόμοιο τρόπο έκλαμβάνεται και ή ένότητα των θρησκειών, πού έχει σαν στόχο ή «Συνέλευση των Θρησκειών του Κόσμου» (AWR). Ο Μούν ύποστηρίζει πώς ή κίνηση αυτή άρχισε τό 1893 στό Σικάγο μέ τό «Παγκόσμιο Κοινοβούλιο των Θρησκειών». Γι αυτό έτοίμασε³ ένα «άποκορύ-

φωμα» των συνελύσεων της AWR κατά τό έτος 1993, μέ την εύκαιρία των 100 χρόνων από τό συνέδριο του Σικάγου.

Τόν ίδιο σκοπό ύπηρετεί και ή όργάνωση «Παγκόσμιο Συμβούλιο Θρησκειών» (CWR), πού συγκαλείται κάθε 4 χρόνια, μέ στόχο την έναρμόνιση των όπαδών μιās συγκεκριμένης παράδοσης, την έναρμόνιση των όπαδών διαφόρων παραδόσεων και την έναρμόνιση των θρησκειών.

Στην πρώτη συνέλευση (Νέα Ύορκη 1985) έλαβαν μέρος 600 άντιπρόσωποι από 70 χώρες και από όλες τίς θρησκείες. Μεταξύ αυτών και ό Παύλος Μάρ Γρηγόριος, Μητροπολίτης της Έκκλησίας του Μαλαμπάρ (Malankara Orthodox Church), ένας από τους προέδρους του «Παγκοσμίου Συμβουλίου των Έκκλησιών». Σέ ειδική προσφώνηση ό Μάρ Γρηγόριος ανέφερε ότι «τό CWR, στό σύντομο διάστημα της ύπαρξής του κατόρθωσε καταπληκτικά πράγματα». Κάθε πρωί οί έργασίες της Συνέλευσης άρχιζαν μέ **προσευχή και διαλογισμό**⁴.

Η πλέον βασική Συνέλευση του CWR ήταν εκείνη πού έγινε στην Κωνσταντινούπολη (8-14/5/1988). Περιγράφεται μέ λεπτομέρεια στό IRF-Newsletter 4/1988. Παραθέτουμε μερικά βασικά στοιχεία, για να ύπογραμμίσουμε τή σύγχυση πού προκαλεί ή συμμετοχή δικών μας ανθρώπων σ' αυτές τίς έκδηλώσεις. Θέμα της Συνέλευσης ήταν: «Χριστιανοί και εύρύτερος οικουμενισμός».

Ο John Hick ύπογράμμισε σ' αυτή τή συνέλευση πώς «τά χριστιανικά δόγματα άποτελούν ανθρώπινες προσπάθειες να συλλάβουν την έννοια του Χριστού. Η εκ-

1. Από τό ανέκδοτο έργο του: «Διαβρωτική Έπίδραση των "Αίρέσεων". Άντιαιρετική ποιμαντική στή δεκαετία του 1990».

2. IRF-Newsletter 4/1988, σ. 11.

3. Σ. τ. Σ. Τό κείμενο έχει γραφεί πρό του 1993.

4. Οί ύπογραμμίσεις, δικές μας.

φραση Υιός Θεού στον απόστολο Παῦλο εἶναι ἀλληγορική καί μεταβλήθηκε ἀργότερα μέ ἀποτέλεσμα νά δημιουργηθεῖ τό Τριαδικό δόγμα. Γιά νά ἐπιβληθεῖ ἡ νέα θρησκεία», ἀνέφερε ὁ Hick, «χρειαζόταν ἕνα θεϊκό ἰδρυτή, ὥστε νά δώσει ἠθική καί πνευματική ὑπόσταση στό Δυτικό πολιτισμό. Ὅμως ὁ χριστιανισμός, μέ τό διωγμό τῶν Ἑβραίων, τίς σταυροφορίες ἐναντίον τοῦ Ἰσλάμ καί τήν ἱεραποστολική δραστηριότητα στίς διάφορες Ἠπείρους, ἔχασε τήν ἀξιοπιστία του.

Ἡ ἀυξημένη ἐνημέρωση πού ὑπάρχει σήμερα γιά τίς πνευματικές ἀξίες», συνέχισε ὁ Hick, «μᾶς λέει πώς ἂν ἐννοοῦμε σωτηρία τήν ἀλλαγή μας στήν ὑψιστη πραγματικότητα πού σάν χριστιανοί γνωρίζουμε γιά Θεό, τότε δέν ἔχουμε κανένα λόγο νά πιστεύουμε πώς ἡ δική μας παράδοση, σωτηριολογικά, εἶναι πιό ἀποτελεσματική ἀπό τήν παράδοση τῶν ἄλλων θρησκειῶν. Ἡ σωτηρία εἶναι» κατά τόν Hick «διαθέσιμη σέ ὅλες τίς θρησκείες καί δέν ὑπάρχει λόγος νά θεωρήσουμε τή χριστιανική θρησκεία σάν ὑπερέχουσα. Μποροῦμε ὁμως, εἶπε, νά ἐκφράσουμε τόν χριστιανισμό χωρίς νά τοῦ κληροδοτήσουμε τόν ἀπαράδεκτο ὀλοκληρωτισμό τοῦ παρελθόντος».

Ἀπό ὅσα ἀναφέρει τό IRF-Newsletter τοῦ Μούν, σ' αὐτές τίς θέσεις, πού ἀκυρώνουν ὀλόκληρο τό μήνυμα τῆς Ἐκκλησίας μας καί τό εὐαγγέλιο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, δέν φαίνεται νά ὑπῆρξε οὐσιαστική ἀντίδραση ἀπό μέρους τῶν ὀρθοδόξων θεολόγων, πού δυστυχῶς συνέπραξαν σ' αὐτό τό συνέδριο.

Αὐτό ὀδήγησε τήν κίνηση τοῦ Μούν στή σκέψη, πώς πρέπει νά ἐνισχυθοῦν οἱ ἐπαφές καί ἡ συνεργασία μέ τούς ὀρθοδόξους πού ἔλαβαν μέρος σ' αὐτά τά συνέδρια, γιατί πιστεύεται πώς αὐτοί οἱ θεολόγοι θά μπορούσαν νά ἐπηρεάσουν καί τήν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας μας.

Χωρίς νά παίρνουμε θέση σ' αὐτό τόν ἰσχυρισμό, παραθέτουμε στή συνέχεια τά στοιχεῖα πού δημοσιεύονται στό ἐσωτερικό

ἔντυπο τοῦ Μούν, γιά νά κατοχυρώσουν αὐτή τή θέση.

Ὁ Gordon L. Anderson, συνοδός τοῦ Chung Hwan Kwak στήν Ἀνατολική Εὐρώπη, ἀναφέρεται σέ ἄρθρο του στό συνέδριο τῆς ὀργάνωσης τοῦ Μούν «Διεθνές Σεμινάριο γιά τήν Ἐνωτική Κίνηση» (ISUM), πού πραγματοποιήθηκε στήν Πολωνία (8-11/12/1989), στό ὅποιο συμμετεῖχαν Ἑλληνες. Μεταξύ ἄλλων ἀναφέρει: «Ὁ ἐθνικός ἀρχηγός στήν Ελλάδα ὑποστηρίζει ὅτι ἡ Ἀνατολική Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία βρίσκεται τώρα σέ μιά πολύ ἰδιαίτερη θέση. Ὁ δυτικός χριστιανισμός δέν ἀντέδρασε εὐνοϊκά στό ἔργο τοῦ αἰδεσιμώτατου Μούν καί τώρα οἱ συνθήκες εἶναι τέτοιες, ὥστε νά ἔχει ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μιά μοναδική δυνατότητα νά ἀναλάβει τήν ἡγεσία στόν χριστιανικό κόσμο. Ἔτσι, ὁ ἀρχηγός μας στήν Ελλάδα ζήτησε νά ἀποσταλοῦν δύο θεολόγοι στό ISUM, μέ τήν ἐλπίδα νά βοηθήσουν στόν ἐπηρεασμὸ τῆς ἱεραρχίας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας»⁵.

Ὁ Anderson μᾶς πληροφορεῖ πώς στό ISUM ἔλαβαν μέρος δύο Ἑλληνες θεολόγοι. «Ὁ ἕνας εἶναι καθηγητής, πού συμμετεῖχε στό συνέδριο IRF στή Μόσχα καί ὁ ἄλλος εἶναι θεολόγος. Καί οἱ δύο εἶναι εἰδικοί τῆς Καινῆς Διαθήκης». Ὁ Anderson ἀναφέρει πώς ὁ Ἑλληνας καθηγητής, ὕστερα ἀπό τήν ὀμιλία του γιά τήν ἐσχατολογία καί τήν ἐρμηνεία τοῦ Μούν γιά τήν ἀποστολή τοῦ Χριστοῦ, πῆρε τό λόγο καί ὑποστήριξε πώς ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία καί οἱ ἄλλες χριστιανικές ὀμολογίες πρέπει νά ἀναθεωρήσουν τή θέση τους γιά τήν ἐσχατολογία. Ὁ Anderson ὑποστηρίζει πώς ὁ Ἑλληνας καθηγητής εἶπε: «Διετέλεσα ὀλόκληρη τή ζωή μου ἐρμηνευτής τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ἐπί 20 χρόνια γράφω γιά τήν ἐσχατολογία καί ὅ,τι εἶπατε (δηλαδή ὅ,τι ὁ Anderson εἶπε γιά τήν ἐσχατολογία καί γιά τήν ἐρμηνεία τοῦ Μούν σχετικά μέ τήν ἀποστολή τοῦ Χριστοῦ), εἶναι σωστό ἀπό βιβλική ἀποψη.

5. Unification News 1/1990, σ. 5.

Πιστεύω ότι η Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ὀφείλει νά ἀναθεωρήσει τήν τωρινή της θέση ἐπὶ τῆς ἐσχατολογίας. Ἐπίσης νομίζω ὅτι καί ἡ Καθολική καί ἡ Προτεσταντική Ἐκκλησία ὀφείλουν νά κάνουν τό ἴδιο»⁶.

Δέν μπορέσαμε νά διασταυρώσουμε τήν εἶδηση. Πραγματικά δυσκολευόμαστε νά πιστέψουμε αὐτή τήν πληροφορία. Ὅμως ἡ ἔκθεση τοῦ ἐπιτελικοῦ αὐτοῦ συνεργάτη τοῦ Μούν δέν ἀφήνει καμία ἀμφιβολία γιά τό νόημα πού δίνει ἡ κίνηση τοῦ Κορεάτη ψευδο-μεσσία στήν παρουσία Ἑλλήνων Θεολόγων στά συνέδρια τῶν διαφόρων ὀργανώσεων του, μέ στόχο τήν «ένωση» τῶν ἐκκλησιῶν καί τῶν διαφόρων θρησκειῶν. Ὅποιαδήποτε καί ἂν εἶναι ἡ πρόθεση τῶν Ἑλλήνων, πού ἀνταποκρίνονται στίς προκλήσεις αὐτές καί δέχονται τίς περιποιήσεις τῶν ἀνθρώπων τοῦ Μούν, καλοῦνται ἐκεῖ γιά ἓνα καί μοναδικό σκοπό: Γιά νά βοηθήσουν στόν ἐπισημασμένο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας μας. Γι' αὐτό καί ὁ Anderson, σχολιάζοντας τήν παρουσία τῶν Ἑλλήνων θεολόγων καί τή στάση τοῦ καθηγητή, ὅπως ἐκεῖνος τήν περιγράφει, καταλήγει: «Εἰλικρινά ἐλπίζω ὅτι θά ἐπισύρει τήν προσοχή καί τῶν ἄλλων στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία»⁷. Αὐτό σημαίνει πῶς ἡ διαβρωτική προσπάθεια τῶν ὀργανώσεων τοῦ Μούν στό δικό μας χῶρο θά ἐνταθεῖ στό μέλλον καί ἡ θρησκευτική σύγχυση θά ἀποτελέσει βασικό χαρακτηριστικό του πολιτισμοῦ τῆς δεκαετίας τοῦ 1990.

Ἀλλά ἡ κίνηση τοῦ Μούν ἐπιχειρεῖ τή διάβρωση τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καί μέ πῖο ὑπουλοῦς τρόπους: Καλεῖ στό Θεολογικό του Σεμινάριο (Unification Theological Seminary) στό Barrytown τῆς Νέας Ὑόρκης θεολόγους τῶν διαφόρων χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν, γιά νά τό παρουσιάσει σάν διά-χριστιανική Θεολογική Σχολή, ἐνῶ ταυτόχρονα ἐκπαιδεύει ὀπαδούς, μέ σκοπό νά ἐπιδιώξουν ἀργότερα θέσεις κη-

ρύκων καί ποιμένων στίς διάφορες χριστιανικές Ἐκκλησίες.

Ἔτσι στό περιοδικό τῆς κίνησης ἓνας Γερμανός σπουδαστής ἀναφέρει, ὅτι στό Σεμινάριο, ἐκτός ἀπό τόν Dr. Young Oon Kim ὑπάρχουν σάν καθηγητές Ρωμαιοκαθολικοί καί Προτεστάντες κληρικοί, πού ὅλοι τους εἶναι στήν εἰδικότητά τους κορυφαῖοι ἐπιστήμονες. «Ὁ καθηγητής μας τῆς φιλοσοφίας εἶναι Prof. Dr. Dr. Dr.: Εἶναι διδάκτορας τῆς φιλοσοφίας τῆς Σορβόννης καί τοῦ Columbia Universitat στή Ρώμη ... ἀφοῦ ἄκουσε τίς Ἀρχές, ἄρχισε μέ ἐνθουσιασμό νά γράφει ἓνα νέο βιβλίο γιά τή φιλοσοφία τοῦ Σάν Μούνκ Μούν. Ὁ καθηγητής μας γιά Βιβλικές σπουδές, στόν ὁποῖο εἶμαι βοηθός, ἔκλεισε τό εἰσαγωγικό του μάθημα μέ τίς λέξεις: Ὅλες οἱ Βιβλικές σπουδές, ἀνεξάρτητα ἂν εἶναι συντηρητικές ἢ φιλελεύθερες, ὀδηγοῦν ἀναγκαστικά σ' αὐτή τήν ἱστορική στιγμή στήν κατανόηση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἡ σπουδή τῶν Ἐνωτικῶν Ἀρχῶν (τοῦ Μούν) εἶναι τό πλέον θετικό, τό πλέον ὑπέροχο καί τό πλέον ἐπιστημονικό ἐγχείρημα»⁸.

Παρόμοια στοιχεῖα ὑπάρχουν καί γιά ἄλλους καθηγητές. Ἀκόμη πρέπει νά προσθέσουμε πῶς ὁ Μούν κάλεσε γιά καθηγητή στό σεμινάριό του καί Ἑλληνα Θεολόγο, πού δήλωνε δημόσια τήν ιδιότητά του αὐτή καί ταυτόχρονα φρόντιζε νά ἔχει καλές ἐπαφές μέ Ὁρθοδόξους Θεολογικούς κύκλους καί ὑπεύθυνα πρόσωπα στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Στό ἴδιο περιοδικό τοῦ Μούν ἀναφέρεται πῶς 6 μέλη τῆς Ἐνωτικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Μούν «συνεχίζουν τώρα τίς σπουδές τους στό Harvard Divinity School». Ὅλοι αὐτοί οἱ φοιτητές εἶναι ἐνεργά μέλη στήν ἡγεσία τῆς Ἐνωτικῆς Ἐκκλησίας τους. Πέντε ἀπό αὐτούς πῆραν τό πτυχίο τους τοῦ Unification Theological Seminary στό Barrytown τῆς Νέας Ὑόρκης. Οἱ Ἐνωτικοί φοιτητές ἀνήκουν στούς 24 πτυχιούχους τοῦ Barrytown

6. Στό ἴδιο.

7. Στό ἴδιο.

8. Die Neue Hoffnung 4/1975, σ. 3.

Sabbathai Zwi (1626-1676).

ΕΝΑΣ ΙΟΥΔΑΙΟΣ ΨΕΥΔΟΜΕΣΣΙΑΣ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ

του Πρωτοπρ. Βασιλείου Γεωργοπούλου
Λέκτορα Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

Η παρουσία ψευδομεσσιῶν καί ψευδόχριστων δέν εἶναι φαινόμενο τό ὅποιο ἐμφανίστηκε μόνο κατά τή διάρκεια τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνα¹. Μία ἀνάλογη περίπτωση ἐμφάνισης ψευδομεσσία εἶχε παρουσιαστεῖ στά χρόνια τῆς τουρκοκρατίας στόν εὐρύτερο ἑλληνικό χῶρο.

Πρόκειται γιά τόν ἰουδαῖο Sabbathai Zwi ὁ ὅποιος γεννήθηκε στή Σμύρνη τό 1626 ἄν καί οἱ ἀρχικές ρίζες τῆς οἰκογένειας βρίσκονταν στήν Πελοπόννησο. Λαμβάνοντας ἀφορμή ἀπό τήν ἰουδαϊκή προσδοκία τῆς ἐλεύσεως τοῦ Μεσσία ὕστερα ἀπό τήν παράλληλη μελέτη τοῦ ἰουδαϊκοῦ ἀποκρυφιστικοῦ συστήματος τῆς Καμπαλά ἀνα-

γόρευσε τόν ἑαυτό του ὡς τόν ἀναμενόμενο Μεσσία. Ὁ ἴδιος ταξίδεψε στήν Ἱερουσαλήμ συναναστράφηκε μέ ὀρισμένους ραβίνους καί τούς ἐξέθεσε τίς ἀπόψεις του.

«Εἶμαι ὁ Κύριος. Ὁ Θεός σας»², μέ τή φράση αὐτή ὑπέγραφε σέ γράμμα του τό 1665 πού ἔστειλε στά Ἱεροσόλυμα. Τό 1665 εἶναι τό ἔτος ὅπου ἡ δράση του συστηματοποιεῖται. Οἱ ἀντιλήψεις του διαδόθηκαν πάρα πολύ γρήγορα. Δημιούργησε μία ὀλόκληρη κίνηση μεταξύ τῶν διαφόρων ἰουδαϊκῶν κοινοτήτων τῆς ἐποχῆς του πού ἀποδέχονταν καί ὑπερασπίζονταν τίς ιδέες του δημιουργώντας ἔτσι ἕνα ρήγμα στήν θρησκευτική ὁμοιογένεια καί ἔθνική ἐνότητα τῶν συμπατριωτῶν του. Οἱ ὀπαδοί του ὄνο-

1. Βλ. K. Hutten, *Seher- Grübler-Enthusiasten*, Stuttgart 1966¹⁰, σσ. 735 - 746. Πρωτ. Β. Γεωργόπουλου, *Ψευδομεσσίες καί Ψευδόχριστοι τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνα*, στό Ἐφημέριος, Σεπτ. 2005, σσ. 24-25.

2. Βλ. Gershom Scholem, *Sabbatai Tsevi. Le Messie mystique* (Trans: Marie-Jose Jolivet-Alexis Nouss), ed. Verdies, La-grasse 1983, σ. 357.

πού συνεχίζουν τίς σπουδές τους σ' ὅλη τή χώρα, στή Yale Graduate School, στήν Graduate Theological Union στό Berkley, στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Σικάγου, στό Union Theological Seminary στό New York City College καί σέ ἄλλες σχολές⁹.

Σχολιάζοντας ὁ F. W. Haack τό γεγονός παρατηρεῖ: «Φαίνεται ἰδιαίτερα σημαντικό νά ἀναλογιστεῖ κανεῖς στό τί θά μπορούσε νά συμβεῖ ἄν κοινότητες ἀμερικανικῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν, πού εἶναι ἐντελῶς αὐτοδιοικήτες, ἀντιμετωπίσουν τήν προσφορά ὑπηρεσιῶν ἐκ μέρους νεαρῶν θεολόγων, οἱ ὅποιοι ἀφ' ἑνός μπορούν νά ἀποδείξουν πλήρεις καί ἐπιτυχεῖς θεολογικές σπουδές,

ὅμως ἀφ' ἑτέρου ἔλαβαν τό βασικό ἐξοπλισμό τους στό Σεμινάριο τοῦ Μούν στό Barrytown ἢ σέ Ἀνώτατες Ἐνωτικές Σχολές πού θά ἰδρυθοῦν ἀργότερα». Ὁ Haack ὑπογραμμίζει στή συνέχεια πῶς ὁ κίνδυνος δέν εἶναι ὑποθετικός, ἀλλά προσπάθειες διάβρωσης ἐκκλησιαστικῶν κοινοτήτων ἀπό μέρος τοῦ Μούν ἔχουν ἤδη γίνει στό παρελθόν¹⁰.

Ὅλα αὐτά ἀποδεικνύουν πῶς ἡ διαβρωτική προσπάθεια τέτοιων ὁμάδων θά συνεχισθεῖ στό μέλλον πῶς συστηματικά καί ἡ θρησκευτική σύγχυση θά παίρνει μεγαλύτερες διαστάσεις.

(Συνέχεια στό ἐπόμενο).

9. Die Neue Hoffnung 4/1975, σ. 7.

10. F. W. Haack, *Jesus Christus Und/Oder San Myung Mun*, σ. 30.

Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΑΓΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ

του Αρχιμ. Έφραϊμ Τριανταφυλλοπούλου,
Πρωτοσυγ. τής Ι. Μ. Σισανίου και Σιατίστης

(β' μέρος)

20) ΕΝΟΡΑΤΙΚΟΙ: «βλέπουν» ή «άκοῦνε» παραστάσεις ή όμιλίες πού οί άλλοι δέν

άντιλαμβάνονται μέ τίς αισθήσεις τους. Αυτόι συνήθως συγκεντρώνουν γύρω τους

μάστηκαν Σαμπατιανοί (Sabbathianer) και ή κίνησή του Σαμπαταϊσμός³.

Ό μεσσιανικός ισχυρισμός του, οί διάφορες περιέργες ενέργειές του και συμπεριφορές του, ή χρήση του όνόματος του Θεού, ή κατάνάλωση άπαγορευμένων ούσιων, ή αναγόρευση τών δύο αδελφών του, ενός σέ βασιλιά τής Τουρκίας και του άλλου σέ βασιλιά τής Ρώμης και ή χρήση όργιαστικων πρακτικων πού ειχαν ως θεμέλιο, όπως έχει έπισημανθει ένα είδος καμπαλιστικου - σεξουαλικου μυστικισμου⁴, θά γίνουν άφορμή νά συλληφθει, ύστερα από την ισχυρή παρέμβαση τών Ραβίνων τής Κων/λης στό Σουλτάνο, και νά φυλακιστει στην Καλλιπολη.

Αποφυλακίστηκε άργότερα όταν ό ίδιος άλλαξοπίστησε και έγινε μουσουλμάνος λαμβάνοντας ως νέο όνομα τό Aziz Mehmet Efendi⁵ μέ την παράλληλη ύπόσχεση από τόν Σουλτάνο νά αναλάβει τό αξίωμα του φύλακα τών πυλών του παλατιου. Η πράξη του αυτή άφ' ενός μέν έπιχειρήθηκε νά έρμηνευθει από τους όπαδούς ότι ειχε συμβολικό χαρακτήρα για νά δικαιολογηθει ή πράξη τής άποστασίας του, άφ' έτέ-

ρου δέ ή άποστασία του θά του προσθέσει επιπλέον όπαδούς, διάφορους έξωμότες πού ήταν ιουδαϊκής καταγωγής και ειχαν γίνει μουσουλμάνοι π.χ στή Θεσσαλονίκη.

Ό Sabbathai Zwi πέθανε τελικά την ήμέρα τής ιουδαϊκής έορτής του Yom Kippur στό Μπεράτι τής Άλβανίας στις 17-9-1676. Οί άντιλήψεις του παρέμειναν ισχυρές για πολλά χρόνια μετά τό θάνατό του και στόν έλληνικό χώρο π.χ. Θεσσαλονίκη, Κων/πολη κ. ά. Δέν είναι μάλιστα τυχαίο τό γεγονός ότι δύο αιώνες περιπου άργότερα ό Έλληνας λόγιος Στέφανος Κομμητάς (1770-1837), στό έργο του Έκκλησιαστική ιστορία θά κάνει στόν Sabbathai Zwi ειδική αναφορά⁶.

Ός τελική έπισήμανση στή μικρή αυτή αναφορά μας για τόν έν λόγω ιουδαίο ψευδομεσσία θά θέλαμε νά ύπογραμμίσουμε μία έπισήμανση πού κάνει ό έπιφανής ιουδαϊός φιλόσοφος και ιστορικός Gershom Scholem (1897-1982). Ό G. Scholem στην κλασική μονογραφία του για τόν Sabbathai Zwi⁷ τονίζει κατ' επανάληψη, ότι ή όλη κίνηση του Σαμπαταϊσμου δέν μπορεί νά έρμηνευθει άποκομμένη από την επίδραση πού ειχε ή Καμπαλά -ό ιουδαϊκός έσωτερισμός- στις ιουδαϊκές κοινότητες του 17ου αιώνα.

3. Βλ. F. Schühlein, *Sabbathai Zwi*, LTHK 9 (1937), στ. 50. Jacob Allerhand, *Das Judentum in der Aufklärung*, Fr. Frommann Verlag, Stuttgart - Bad Cannstatt 1980, σσ. 46, 96. Gershom Scholem, *Sabbatai Tsevi*, όπ. π, σ. 775.

4. Βλ. Salcia Landmann, *Der ewige Jude*, München 1974, σσ. 144 -146.

5. Βλ. George A. Tsoutsos, *Smyrna in the crossing roads between Europe and Asia Minor: A brief survey*, στό *Graeco-Arabica. Festschrift in Honour of V. Christides*, Vol.IX- X, (ed. G.K. Livadas), Athens 2004, σ. 385

6. Βλ. Στεφάνου Κομμητά, *Έκκλησιαστική Ιστορία, Β' έκδοσις*, Έν Ζακύνθω ΑΩΞΑ=1861, σσ. 201-202.

7. Βλ. Gershom Scholem, *Sabbatai Tsevi*. όπ.π. Έκτός από τή γαλλική μετάφραση τής αρχικής άγγλικής έκδοσης (*Sabbatai Zevi, the Mystical Messiah*) του 1973 ύπάρχει και γερμανική μετάφραση του ίδιου έργου Βλ. Gershom Scholem, *Sabbatai Zwi. Der mystische Messias*, (über: Angelica Schweikhart) Jüdischer Verlag, Frankfurt am Main 1992.

ἄλλα ἐπιρρεπῆ ἄτομα πού τούς θαυμάζουν. Τούς πλανοῦν οἱ δαίμονες καί αὐτοί νομίζουν ὅτι βλέπουν καί ἀκοῦνε ὄραματα στόν ὕπνο τους ἢ ξύπνιοι, αὐθυποβαλλόμενοι λόγω τῆς ὑποσυνείδητης ἐπιθυμίας τους νά ξεχωρίσουν, προκαλώντας τήν προσοχή ἢ τόν θαυμασμό τῶν ἄλλων (ὑστερική ἐκτροπή τοῦ ψυχισμοῦ). Ὅχι σπάνια τέτοιες καταστάσεις συμβαίνουν καί σέ ὀρθοδόξους χριστιανούς μέ οὐσιαστική -ὑποτίθεται- πνευματική ζωή, λαϊκούς καί κληρικούς.

Οἱ μάγοι χρησιμοποιοῦν συχνά τά φαινόμενα τῆς ὑποβολῆς καί τῆς τηλεπάθειας ἢ τηλεψυχίας. Ἡ ὑποβολή εἶναι ἡ ἐμφύτευση ιδεῶν ἢ παραστάσεων ἀπό κάποιον, στό μυαλό κάποιου ἄλλου μέ τήν ἐπίμονη συγκέντρωση τῆς σκέψης ἑνός ἰσχυροῦ ψυχισμοῦ στή σκέψη ἑνός εὐαίσθητου ψυχισμοῦ πρὸς θυματοποίησή του (νοερῆ ὑποβολή). Μέ τήν τηλεπάθεια, δύο ἄνθρωποι, χωρίς νά τό ἐπιδιώξουν τεχνητά, ἐπικοινωνοῦν μεταξύ τους ψυχικά ἐξ ἀποστάσεως χωρίς μεσολάβηση αἰσθήσεων ἢ τηλεπικοινωνιακῶν μέσων. Ἄν τό φαινόμενο ἐπιδιωχθεῖ συνειδητά μέ νοερῆ ὑποβολή, τότε ἔχουμε τή λεγόμενη μεταβίβαση σκέψης. Ἐδῶ ἀκριβῶς στηρίζεται ἡ ἱκανότητα τῶν μάγων νά κάνουν κακό ἢ «καλό» σέ κάποιο πρόσωπο πού βρίσκεται πολύ μακριά, ἀρκεῖ νά ἔχουν ἕνα ὁμοίωμά του, ἢ φωτογραφία του ἢ κάποιο δικό του ἀντικείμενο (ροῦχα, νύχια).

Καμία σχέση μέ φαινόμενα τηλεπάθειας δέν ἔχει ἡ ἐκ τοῦ μακρόθεν ἐπικοινωνία μεταξύ πατρὸς Σωφρονίου τοῦ Ἑσσεξ καί πατρὸς Πορφυρίου, οἱ ὅποιοι γνωρίστηκαν ἐν προσευχῇ, ἐπιδιώκοντάς το, εὐρισκόμενοι σέ πολύ μεγάλη ἀπόσταση. Κι ἄλλοι πατέρες ἔχουν δοκιμάσει παρόμοιες ἐμπειρίες, ὅπως καί λαϊκοὶ ὀρθόδοξοι χριστιανοί. Ἐδῶ ἔχουμε ἐμπειρία τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ὅπου ἐπειδή ὁ Χριστός γίνεται ὁ Ἴδιος Χῶρος καί Χρόνος μας, οἱ χρονικές καί γεωγραφικές ἀποστάσεις καταλύονται. Ἔτσι

τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, δηλ. ἡ Ἐκκλησία ἡ ΜΙΑ, ἡ ἐν οὐρανοῖς καί ἡ ἐπί γῆς εἶναι ἡ Χώρα τῶν ζώντων καί γινόμαστε κι ἐμεῖς πολίτες αὐτῆς τῆς χώρας, ὅπου τόσο ἡ γεωγραφία ὅσο καί ἡ ἱστορία ἔχουν γιά πάντα ξεπεραστεῖ, θεμελιώδης, λοιπόν, ἡ διαφορὰ μέ τά τερτίπια τῶν νοερῶν ὑποβολῶν.

21) ΣΑΤΑΝΙΣΤΕΣ-ΣΑΤΑΝΙΣΜΟΣ: αὐτοὶ ἀφιερώνουν λατρεία στό Σατανᾶ. Ἐμφανίζονται ἐντονότερα κατά τό 14^ο αἰ. ὅταν καί φτάνουν στό ἀπόγαιο τῆς δράσης τους. Λατρεύεται τό κακό χάριν τοῦ Σατανᾶ. Ὑπάρχουν καί εἰδικά σχολεῖα μαγείας (βλ. τόν σημερινό Χάρι Πότερ). Στίς τελετές τους ὑπάρχουν γυμνό, σέξ, διαστροφές, πόσις αἵματος, πίνακες δρακόντων, φιδιῶν, φωτιάς, ἀρχηγοί, ἰέρειες ντυμένες ὀλόμαυρα καί μάλιστα ὁμοφυλόφιλες στήν πλειοψηφία τους, ἐμβλήματα σατανιστικά, μαχαίρια πού οἱ ἀρχηγοὶ τά φιλοῦν ἀφιερώνοντάς τα στό Σατανᾶ. Ἐπιτρέπονται τό ψέμα, ἡ ἀπάτη, ἡ βλασφημία, ἡ διαστροφή, ὁ φόνος. Ἐπιβάλλεται ἀπόλυτη ὑπακοή στόν ἀρχηγό-γελοιογραφία, μᾶλλον παρωδία γέροντος/ἡγουμένου, θά λέγαμε. Κάθε καινούρια ἰδέα τοῦ μυαλοῦ καί γεγονός τῆς ζωῆς τῶν «πιστῶν» του, ἀνακοινώνονται ὑποχρεωτικά ἐντός τοῦ ναοῦ, δημοσίως καί μέ λεπτομέρειες. Ὑποχρεωτική ἐπίσης ἡ καθημερινή προσευχή στόν Ἐωσφόρο μέ κανονική ὥρα προσέλευσης, ἀλλιῶς ἐπακολουθεῖ δημόσια μαστίγωση ἀπό τόν ἀρχηγό καί ὅλη τή σύναξη. Ἡ συμμετοχή σέ χριστιανικές συγκεντρώσεις ἀπαγορεύεται, ὅπως καί ἡ μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἡ ὁποία πρέπει νά καίγεται καί νά χλευάζεται.

Πῶς «βαπτίζεται» κανεὶς σατανιστής; Διηγεῖται ἡ Ντορίν Ἰοβάν (γέν. τό 1939): Μικρό κορίτσι παρασύρθηκε στήν πορνεία καί τά ναρκωτικά. Κατά τή «βάπτισή» τῆς ὁ ἀρχηγός καθόταν στό θρόνο. Σηκώνεται, ὑψώνει τά χέρια, τόν προσκυνοῦν ὅλοι. Δύο «ἰέρεις» φέρνουν ἕναν ἄσπρο κόκορα, τόν σφάζουν καί τό αἷμα του στάζει σέ μιά ἀσημένια λεκάνη. Ὁ ἀρχηγός πλησιάζει τήν κοπέλα,

μέ τό μαχαίρι τῆς ἀνοίγει μιά σχισμή στό ἀριστερό της μπράτσο, τό αἷμα της στάζει στή λεκάνη, ἀνακατεύεται μέ τό αἷμα τοῦ κόκορα, πίνει ἀπ' αὐτό τό μείγμα, δίνει τόν προσωπικό της ὄρκο στό Σατανᾶ, βουτάει καί τό δάχτυλό της στό αἷμα καί βάζει τήν ὑπογραφή της στήν περγαμηνή. Πουλήθηκε στόν Ἐωσφόρο. Οἱ παρευρισκόμενοι χαίρονται γιά τή γέννηση ἑνός ἀκόμη παιδιοῦ τοῦ Σατανᾶ, κυριεύονται ἀπό παράξενα σημεῖα τρέλας καί πέφτουν σέ πολλές ἀκατονόμαστες σαρκικές ἀμαρτίες. Ὁ Ἐωσφόρος ἔγινε κύριός της. Τόν ἀκούει, τόν βλέπει. Τήν προτρέπει, ὅπως καί ὄλους: κᾶνε τό κακό ὅσο μπορεῖς, χόρτασε ἡδονή, ἐγώ μ' αὐτά εὐχαριστιέμαι, ποτέ νά μή φοβᾶσαι καί θά σέ προστατεύω. Ἀναφέρεται ἀλλοῦ ὅτι μιά ἔγκυο γυναίκα, τή στιγμή τοῦ τοκετοῦ τήν ὑποχρέωσαν νά γεννήσει μέ... κλειστά πόδια!! Ἡ κοιλιά της ἔσκασε, ἡ ἴδια πέθανε -«θυσιασμένη» στό Σατανᾶ- καί τό παιδί ἐχρίσθη ἀπό ἐκείνη τή στιγμή διάδοχος ἱερέας τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος σατανιστῆ ἱερέως.

Κάνοντας ἕνα ἄλμα στους χρόνους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, θά θυμηθοῦμε τίς θυσιές μικρῶν παιδιῶν -τά ἔκαιγαν- μπροστά στό ἄγαλμα τοῦ Μολόχ (Λευιτ. ιη', 21). Στους ἀρχαίους χρόνους, ὁ χρησμός τῶν μαντείων ἦταν συνήθως: «κόρην ἄχραντον θυηπολεῖτε», δηλ. θυσιάστε παρθένο κόρη δηλ. μητέρα μελλοντική πολλῶν παιδιῶν. Πόσες κοπέλες ἔφυγαν ἔτσι, οἱ ὁποῖες θά ἔδιναν πολλά καί γερά τέκνα! Ὁ Απόλλων ὅμως, ἀπολλύων ὄνομα καί πράγμα, δαιμόνιο εὐφύεστατο, τά ἐμπόδιζε νά ἔρθουν στήν ὑπαρξη σκοτώνοντας τίς μητέρες τους. Τό ἴδιο δαιμόνιο σήμερα, παρωθεῖ σέ ἀναρίθμητες ἐκτρώσεις, δηλ. σέ ὄντως σατανικότατους φόνους. Τό συγκεκριμένο δαιμόνιο σήμερα ὀνομάζεται ἐκτός τῶν ἄλλων καί πρακτικό πνεῦμα καί παρασύρει ἐκείνους -βέβαια- πού θέλουν νά παρασυρθοῦν, σκοτώνοντας τά παιδιά τους μπροστά στό εἰδωλο/ἄγαλμα τοῦ Ὀρθολογισμοῦ, πού ἐπέχει θέση νέου Μολόχ.

Συναφεῖς πρός αὐτές τίς τελετές εἶναι καί αὐτές τῆς μαύρης μαγείας. Οἱ σατανιστές μυοῦνται σ' αὐτές μεσάνυχτα, σέ χώρους ἐρημικούς καί ἡσυχούς, σέ κάποιο ἐγκατελειμμένο σπίτι, ἀπόκρημνες παραλίες, δάση κ.λ.π. Ὅλοι ἐδῶ συναγωνίζονται στήν αἰσχύροτητα καί τή διαστροφή. Ὡς καί ὁ σαδομαζοχισμός εἶναι στοιχεῖο τῆς λατρείας τους. Ἄλλες ἱερείες σχίζουν τό σῶμα τους, ἄλλες τό τεμαχίζουν, θυσιάζουν ἐπίσης νεκρά ἀνθρώπινα σώματα, βγάζοντάς τα ἀπό τούς τάφους τους. Τέτοιος σκοτισμός τοῦ νοῦ!

Μαγικά/σατανικά στοιχεῖα ὑπάρχουν στά διάφορα θρησκευόμενα, ἀφοῦ ἐκτός Ὀρθοδοξίας μιά εὐλογημένη δυσπιστία ἢ καί καχυποψία, ἂν θέλετε, αὐτῆς τοῦ δοκιμάζειν τά πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν, μᾶς ὀδηγεῖ νά διαπιστώσουμε ὅτι τό πνευματικό κλίμα εἶναι κατ' ἐπιείκειαν προβληματικό. Εἴτε μιλάμε γιά τό ντίκρ στό Ἰσλάμ ὡς τεχνική ἔκστασης, εἴτε γιά τή μόξα τῶν Ἰνδουιστῶν, τή νιρβᾶνα τῶν Βουδιστῶν, τό ταό τῶν Κινέζων ἢ τό σίντο τῶν Ἰαπώνων, νά φέρνουμε στό μυαλό μας ἕναν ἀπελπιστικό κόσμο εἰδώλων μέσα στόν ὁποῖο καταλήγουμε νά χαθοῦμε, νά ἐκμηδενιστοῦμε ὡς προσωπικότητες. Ὁ π. Παῖσιος κάποτε, ταξιδεύοντας γιά τήν Αὐστραλία ἀεροπορικῶς, αἰσθάνθηκε ἀφόρητο ψυχικό βάρος πάνω ἀπό τίς Ἰνδίες, δοκιμάζοντας ἔτσι τήν πνευματική τους γεύση.

Ὅσο γιά τά μυθεύματα περί μετενσαρκώσεως, ὁ σημερινός δυτικός, ἀκατήχητος, ἀνάσκητος καί φίλαντος ἄνθρωπος, εὐκολα παρασύρεται ἀπό αὐτά, γιατί ὅπως τοῦ λένε, καί σ' αὐτήν ἐδῶ τή ζωή νά μή μετανοήσει, θά τό κάνει σέ μιά μελλοντική του ζωή. Νά σέ πιάσω ἐγώ ἀπό τή μία καί μοναδική σου ζωή, λέει ὁ διάβολος κατά τόν π. Παῖσιο, κι ἐσύ νά πιστεύεις ὅτι θά μετανοήσεις σέ μελλοντικές ζωές! Ὁ ἀπ. Παῦλος ὅμως εἶναι κατηγορηματικός (Ἐβρ. 9, 27): «ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετά δέ τοῦτο κρίσις». Μιά φο-

ρά θά πεθάνουμε γιατί μιά φορά θά ζήσουμε. Ἡ θεωρία μάλιστα τῶν μετενσαρκώσεων λέει ὅτι κάθε μετενσάρκωση διαρκεῖ 49 μέρες καί εἶναι καί πάρα πολύ σπάνιο νά μετενσαρκωθεῖς σέ ἄνθρωπο.

α) Θά πρέπει ἐπομένως νά μᾶς διευκρινίσουν ἂν πρέπει νά περιμένουμε πολλές ζωές μέχρι νά μετενσαρκωθοῦμε πάλι σέ ἄνθρωπο, ὥστε νά μπορέσουμε νά μετανοήσουμε, ἢ ἂν μπορούμε νά μετανοήσουμε στό μεταξύ ὡς γάτες, σκύλοι ἢ εὐκάλυπτοι καί,

β) ἀφοῦ καί τά μέντιους πιστεύουν στή μετενσάρκωση καί εἶναι πολύ ἀπίθανο κάποιος νά μετενσαρκωθεῖ σέ ἄνθρωπο, μέ ποιούς πεθαμένους συγγενεῖς μας ἐπικοινωνοῦν αὐτά καί βάζουν καί μᾶς νά μιλάμε μαζί τους; Καταλάβετε ἀσφαλῶς μέ ποιούς μιλοῦν καί μιλάμε!

Οὐφισμός.

Ἡ τάση γιά συζητήσεις μέ ἐξωγήινους ἢ γιά ἐμφανίσεις τους, ξεκινάει ἀπό τό Β' παγκόσμιο πόλεμο καί ἐξῆς, ἀπό πιλότους τῶν συμμαχικῶν ἀεροπλάνων. Προηγουμένως ὁμως ὑπῆρξε μιά ἱστορία σά μυθοπλασία. Ὁ Ὀρσον Οὐέλλες μετέδιδε σέ ραδιοφωνικές συνέχειες τό βιβλίον τοῦ Η. G. Wells «Πόλεμος τῶν κόσμων», τό ὅποιο μιλοῦσε γιά ἐξωγήινους -νέα λέξη τότε- καί τό ἀπέδιδε μέ τρόπο πού ὁ κόσμος τρομοκρατήθηκε, σχεδόν ξεχνώντας ὅτι πρόκειται γιά μυθιστόρημα. Ἀπό τότε λόγω μαζικῆς ὑποβολῆς πλήθυναν οἱ ἀναφορές σάν κολλητική ἀσθένεια. Μέχρι πού ἔδειξαν καί ἐξωγήινες... τηγανίτες!

Ἐμεῖς πρέπει νά ἐξετάζουμε ἂν οἱ συγκεκριμένες ἀναφορές εἶναι ἀποκυήματα φαντασίας λόγω προβολῆς, χρηματισμοῦ ἢ καί βούλησης π.χ. γιά τουριστική ἐξέλιξη μιᾶς περιοχῆς: σχεδιάζουν κάπου διάφορα περίεργα ἀποτυπώματα χειρῶν ἢ ποδιῶν «ἐξωγήινων» καί βάζουν κάποιους νά τό παίζουν αὐτόπτες καί αὐτήκοοι μάρτυρες τέτοιων ἐπισκέψεων.

Συνήθως αὐτοί πού δέχονται τά UFOS στή μεγάλη τους πλειοψηφία ἀπορρίπτουν τή ζωή τοῦ Χριστοῦ. Ἀπορρίπτουν δηλ. γεγονότα γιά τά ὅποια μαρτύρησαν μέ τό αἷμα τους ἑκατομμύρια γήινοι ἄνθρωποι καί δίνουν βάση σέ ἀναφορές ἐμφάνισης ΟΥΦΟ ἑνός 12χρονοῦ, 2-3 ἡλικιωμένων, οἱ πιά πολλές τά ξημερώματα, ὅταν ὁ ἄνθρωπος βρίσκεται στόν πιά βαθύ ὕπνο. Ἀκόμη καί μεγάλες χῶρες πού ἀσχολοῦνται μέ δοκιμές ὑπερσύγχρονων ὄπλων διασκεδάζουν τίς ἀποτυχίες τους, ἀφήνοντας νά διαρρεύσουν εἰδήσεις γιά ἐμφανίσεις ΟΥΦΟ γιά νά στρέφεται ἡ προσοχή τοῦ κόσμου σ' αὐτά. Ὅταν π.χ. οἱ Σοβιετικοί προηγήθηκαν τῶν Ἀμερικανῶν στήν ἀποστολή μή ἐπανδρωμένου πυραύλου στό διάστημα, οἱ Ἀμερικανοί διασκεδάσαν τήν καθυστέρησή τους ἀναφέροντας ἐμφανίσεις ΟΥΦΟ στό Τέξας.

Ἄς σκεφτοῦμε ὁμως ὅτι, ἂν ὁ ἄνθρωπος βγάλει ἀπό τήν καρδιά του τό Χριστό, τή θέση του θά πάρουν διάφορα εἰδῶλα, γιατί ὄχι καί οἱ ἐξωγήινοι; Ὁ ἄνθρωπος πιστεύοντας ὅτι τά πάντα λύνονται μέ τήν ἐπιστήμη, διαψεύστηκε παταγωδῶς: παντοῦ πόλεμοι, οἰκολογικές καταστροφές, ἡ πολιτική τόν ἀπογοήτευσε, ἡ τέχνη τόν ἀγγίζει μόνον ἐπιδερμικά. Ἀφοῦ ἡ γῆ μᾶς ἀπογοήτευσε, θά ῥθοῦν οἱ ἔξω ἀπό τή γῆ νά μᾶς κατευθύνουν. Αὐτοί, ἐπιτέλους θά ξέρουν! Ἐπειδή μάλιστα οἱ ἐξωγήινοι καί σάν θέμα κάνουν τρελές εἰσπράξεις, καθώς παρουσιάζονται στήν πλειοψηφία τους καλοί καί εὐνοϊκῶς διατεθειμένοι ἀπέναντί μας ἀπό σκηνοθέτες καί σεναριογράφους (Στίβεν Σπίλμπεργκ), γίνεται εὐκολότερη ἡ ἀποδοχή τους καί ἡ προσδοκώμενη ἔλευσή τους. Ἡ ἔντονη ἀναμονή κάνει πολλούς νά νομίζουν ὅτι τούς βλέπουν ἤδη, ἢ ὅτι βλέπουν τά ὀχήματά τους. Εἶναι ψυχολογικῶς ἐξακριβωμένο ὅτι οἱ παραισθήσεις καί ψευδαισθήσεις δίνουν καί παίρνουν σέ περιόδους ἀναμονῆς.

Ἐνθουσιάζονται δέ τόσο οἱ οὐφιστές, ὥστε διά τῶν ἐξωγήινων ἐρμηνεύουν καί

τήν ιστορία π.χ. λένε ότι έξωγήνιοι κατασκεύασαν τīs αϊγυπτιακές πυραμίδες! Παραπονοῦνται ἔπίσης κάποιοι ἀπό αὐτούς, ὅτι ἔφυγαν ἀπό τήν Ἐκκλησία γιατί δέν ἀντιμετωπίζει ἐπιστημονικά τὰ διάφορα θέματα. Ὅταν ἐμεῖς οἱ «ἐκκλησιαστικοί» τούς δείξουμε ὅτι ἐπιστημονικῶς δέν ἀποδεικνύεται ἡ ὑπαρξη τῶν ΟΥΦΟ, δυσφοροῦν. Πῶς ἀπό τή μιά εἶναι θιασῶτες τῆς ἐπιστήμης κι ἀπό τήν ἄλλη δυσφοροῦν πρὸς αὐτήν ὡς πρὸς τούς έξωγήνιους; Ἀπλούστατα θέλουν νά πιστεύουν στήν ὑπαρξη τους καί δέ θέλουν νά πιστεύουν στήν Ἐκκλησία. Καί κάτι βασικό: αὐτός πού λέει ὅτι βγήκε ἀπό τήν Ἐκκλησία, οὐδέποτε ἦταν μέσα, λέει καί ψέματα δηλαδή.

Τί συμβαίνει ἂν ὑπάρχουν καί ἀληθινές ὁράσεις έξωγήνων;

Ξέρουμε ὅτι οἱ δαίμονες κατοικοῦν στόν ἀέρα (Ἐφεσ. 6, 12). Ἐκτός ἀπό τόν Παῦλο καί πολλοί Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως ὁ Ἀθανάσιος ἢ ὁ Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος, μιλοῦν γιά ἐναέρια πνεύματα πού προξενοῦν πολλές καί διάφορες πλάνες στόν ἀέρα. Ὅποιος μάλιστα θέλει νά βλέπει διάφορα, κάνει τήν ἀκάθαρτη καρδιά του χῶρο πλάνης ὅπου καί ἐμφανίζονται διάφορα (PG 120, 709).

Ἀναφέρεται στό βίο τοῦ Ἁγίου Μαρτίνου τῆς Τούρ (4ος-5ος αἰ.), ὅτι ἕναν μοναχό πού δέν ἔκανε ὑπακοή στό γέροντά του τόν πλάνεψε ὁ διάβολος. Δαίμονες μέ τή μορφή ἀγγέλων φώτισαν μιά νύκτα τὸ δωμάτιό του καί τοῦ πρόσφεραν ἕνα οὐράνιο ἔνδυμα, τὸ ὁποῖο φόρεσε καί ἔδειχνε. Ὅταν ὁ γέροντας καί οἱ ἄλλοι μοναχοὶ τοῦ εἶπαν καί μάλιστα μέ πιεστικό τρόπο, γιατί ὁ ἴδιος ἀρνιόταν, νά πᾶνε στόν Ἅγιο Μαρτίνο γιά νά ἐλέγξει τὸ ὑφασμα, αὐτὸ ἔξαφανίστηκε. Βλέποντας ὁ διάβολος ὅτι δέ θά ξεγελιόταν καί ὁ ἅγιος, ἔξαφάνισε τὰ πειστήρια.

Στό βίο τοῦ Ἁγίου Βενεδίκτου (5ος-6ος αἰ.) ἀναφέρεται περίπτωση φωτεινοῦ ἀντι-

κειμένου πού προκάλεσε ὁμαδική πλάνη. Σκάβοντας οἱ μοναχοὶ γιά νά χτίσουν τὸ μοναστήρι, βρῆκαν ἕνα παλιὸ εἰδῶλιο καί τὸ πέταξαν πιο πέρα γιά νά μὴν τούς ἐνοχλεῖ. Βλέπουν τότε ὅλοι τὸ εἰδῶλιο ν' ἀρπάξει φωτιά καί φοβούμενοι ὅτι τὸ κτίριο τῆς μονῆς θά καταστραφεῖ, ἔσπευσαν νά σβήσουν τὴ φωτιά, μάταια ὁμως. Πῆγαν τότε ἔντρομοι στόν ἅγιο. Ἐκεῖνος καταλαβαίνοντας ὅτι μόνο γιά τὰ δικά τους, ὄχι ὁμως καί γιά τὰ δικά του μάτια ὑπῆρχε ἡ φωτιά, προσευχήθηκε κι ἔκανε νά συνέλθουν τὰ μάτια τους. Ἐκεῖνοι βλέποντας τὸ μοναστήρι ἄθικτο καί τὴ φωτιά νά μὴν ὑπάρχει, συνειδητοποίησαν τήν ὁμαδική τους πλάνη.

Στό βίο τοῦ Ἁγίου Νείλου τῆς Σόρας (15ος αἰ.) στή Ρωσία, ἀναφέρεται τὸ ἐξῆς περιστατικό: ὑπῆρχε στή σκήτη τοῦ ἁγίου κάποιος μοναχός Ἀδάμ μέ τὸ μικρὸ του γιό. Μιά μέρα ἔστειλε τὸ μικρὸ σέ κάποιο θέλημα. Καθὼς ὁ μικρὸς περπατοῦσε, ἕνας παράξενος ἄνθρωπος τὸν ἄρπαξε καί τὸν μετέφερε στόν ἀέρα στήν κατοικία του μέσα στό δάσος. Ὁ μοναχός καί οἱ πατέρες στή σκήτη περίμεναν ὥρες πολλές. Ἐψάξαν ἀλλά τίποτε. Κατέφυγαν τότε στή λάρνακα τοῦ Ἁγίου Νείλου καί τὸν παρακάλεσαν. Τότε κατέφθασε, κατὰ μαρτυρία τοῦ ἴδιου τοῦ παιδιοῦ ἀργότερα, ὀλοζώντανος ὁ ἅγιος στήν κατοικία τοῦ δάσους. Κτύπησε μέ τὸ ραβδί του τὸ παράθυρο, σείστηκε τὸ κτίριο καί ὅλα τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα ἔπεσαν καταγῆς. Διέταξε κατόπιν ὁ ἅγιος τὸ πνεῦμα πού εἶχε ἀρπάξει τὸ παιδί, νά τὸ ἐπιστρέψει. Ὁ ἴδιος τότε παράξενος ἄνθρωπος πῆρε τὸ παιδί καί τὸ μετέφερε στή σκήτη.

Συμπεραίνουμε λοιπόν, ὅτι οἱ ὁράσεις έξωγήνων ὅταν εἶναι ἀληθινές εἶναι δαιμόνια. Μάλιστα στίς διηγήσεις τέτοιων ὁράσεων, οἱ έξωγήνιοι φαίνονται σχεδόν πάντοτε «ἀντιχριστιανικῶς» τοποθετημένοι.

Τὸ γενικὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι ὅταν ὁ ὀρθόδοξος χριστιανὸς ζεῖ τήν πίστη του,

ΣΗΜΕΙΟ ΚΑΙ ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ

τῆς κ. Άννας Μπουρδάκου,
μέλους τοῦ Π.Σ. τῆς Π.Ε.Γ.

Ἡ ἔταιρεία «Σκοπιά» ἐκδίδει κάθε νέο ἔτος ἕνα βιβλιάριο σάν ἡμερολόγιο, στό ὁποῖο ἀναλύει κάθε ἡμέρα ἕνα ἐδάφιο ἀπό τήν ἀγία Γραφή, ὅπως ἐκείνη θέλει. Διαβάζομε ἀπό τό:

«Βιβλίο του ἔτους 2009», 6-9-09, «ποῖο θα εἶναι το σημεῖο της παρουσίας σου; Ματθ. 24, 3». Ἀκολουθεῖ ἡ ἀνάλυση: «Ἀνόμοια με τους ἀπίστους, οἱ μαθητές του Ἰησοῦ ὄχι μόνο θα ἐβλεπαν το σημεῖο της παρουσίας του ἀλλά και θα κατανοοῦσαν τη σημασία του. Θα “μάθαιναν” ἀπό τα χαρακτηριστικά ἐκείνου του σημείου και θα ἤξεραν, την ἀληθινή του σημασία. Θα ἀντιλαμβάνονταν πλήρως ὅτι “ἐκεῖνος πλησιάζει εἶναι στην πόρτα” (Ματθαῖος 24-32, 33). Ἐνῶ ἀληθεύει ὅτι τόσο οἱ ἀπίστοι Ἰουδαῖοι ὅσο και οἱ πιστοί χρισμένοι Χριστιανοί εἶδαν μια περιορισμένη ἐκπλήρωση των λόγων του Ἰησοῦ τον πρῶτο αἰῶνα, μόνο οἱ χρισμένοι ἀκόλουθοί του ἐκείνον τον καιρό θα μπορούσαν να μάθουν ἀπό αυτά τα γεγονότα θα μπορούσαν να κατανοήσουν την ἀληθινή σημασία των ὁσων ἐβλεπαν. Ἡ σύγχρονη τάξη του Ἰωάννη ἐπίσης ἔχει κατανοήσει την ἀληθινή σημασία του σημείου. Ὡς τάξη, αυτοί οἱ χρισμένοι ἀποτελοῦν τη σύγχρονη γενιά της σημερινῆς εποχῆς ἡ οποία δεν θα παρέλθει “μέχρι να

συμβούν ὅλα αυτά” (Ματθαῖος 24-34). Ἀυτό υποδηλώνει ὅτι μερικοί χρισμένοι ἀδελφοί του Χριστοῦ θα εἶναι ζωντανοί στη γη ὅταν ἀρχίσει ἡ προειπωμένη μεγάλη θλίψη».

Ἅλλες οἱ ἐρμηνεῖες δίδονται ἀπό τόν «πιστό καί φρόνιμο δούλο», τόν γνωστό «ἀγωγό καί πιστό οἰκονόμο τοῦ Θεοῦ». Πάντοτε μέσω τῶν διαφόρων ἐντύπων της ἔταιρείας ὁ «δούλος» ἀποκλειστικά ἔδινε τήν «τροφή» ἡ ὁποία γιά τό συγκεκριμένο θέμα πάντοτε εἶχε τήν ἔννοια τοῦ ἐπείγοντος, -ἔρχεται ὁ Ἀρμαγεδδώνας, τό τέλος τοῦ κόσμου εἶναι πλησίον. Ὅμως εἶναι γνωστό ὅτι ὁ «δούλος» εἶχε προφητεύσει χρονολογίες πού ἀπεδείχθησαν ψευδεῖς.

Στίς **17-10-09** τίθεται πάλι τό ἐρώτημα: **«Ποῖο το σημεῖο της παρουσίας σου και της τελικῆς περιόδου του συστήματος πραγμάτων?»**. Ἐρμηνεύει ἡ «Σκοπιά»: «Πριν ἀπό σχεδόν δύο χιλιάδες χρόνια, κατά τη διάρκεια μιας ιδιωτικῆς συζήτησης με τον Κύριο τους στο ὄρος των Ἐλαιῶν, τέσσερις ἀπόστολοι του Ἰησοῦ ἔθεσαν την παραπάνω ἐρώτηση. Σε ἐκείνη την ἐρώτηση οἱ ἀπόστολοι χρησιμοποίησαν δύο πολύ ἐνδιαφέρουσες ἐκφράσεις “**ἡ παρουσία σου**¹ και ἡ τελική

1. Οἱ ὑπογραμμίσεις δικές μας.

συμμετέχει στά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, νηστεύει, προσεύχεται, ἐξομολογεῖται, κυρίως δέ ὅταν κοινωνάει ὕστερα ἀπό τήν κατά δύναμιν προετοιμασία, καθίσταται ἀπρόσβλητος ἀπ’ ὅλες τίς προεκτεθεισες δαιμονικές ἐπιβουλές. Ἡ θεία Λειτουργία

πρῶτιστα, εἶναι ἡ καρδιά πού στέλνει τό ζωογόνο σῶμα καί αἷμα τοῦ Κυρίου σέ ὅλα τά μέλη. Ὅταν ἡ ζωή τοῦ Χριστοῦ φανερῶνεται στή δική μας ζωή, νικάει τό θάνατο, τή σάρκα, τόν κόσμο καί τό διάβολο μέ ὅλα τά τάγματά του.

περίοδος του συστήματος πραγμάτων". Σε τι αναφέρονται αυτές οι εκφράσεις; Ο όρος "τελική περίοδος του συστήματος πραγμάτων" αναφέρεται στην περίοδο χρόνου που προηγείται του τέλους αυτού του συστήματος και περιλαμβάνει αυτό το τέλος. Η παρουσία του Χριστού άρχισε όταν ο Ιησούς ενθρονίστηκε ως Βασιλιάς στον ουρανό το 1914 και συνεχίζεται συμπεριλαμβάνοντας "τη μεγάλη θλίψη" κατά την οποία αυτός θα έρθει για να καταστρέψει τους πονηρούς (Ματθαίος 24-21). Θα μπορούσαμε να πούμε ότι το χρονικό διάστημα που αποτελεί την τελική περίοδο του συστήματος πραγμάτων αντιστοιχεί στο χρονικό διάστημα που αποκαλείται παρουσία του Χριστού, δηλαδή είναι παράλληλο με αυτό».

Η αγία Γραφή κηρύττει διαφορετικά από την εταιρεία, στην ερώτηση των μαθητών Του: «τί τό σημείο της παρουσίας Σου και της **συντελείας του αιώνας**;» (Ματθαίος ΚΔ, 3) και όχι όπως διδάσκει ή εταιρεία που συνεχώς αναφέρει: «τό τέλος του συστήματος πραγμάτων». Ο Ιησούς απαντά «Βλέπετε μή σᾶς πλανήσει κανείς, θά ακούσετε πολέμους, αλλά δέν εἶναι ἀκόμη τό τέλος... αυτά ὅλα εἶναι ἀρχή ὤδινων. Θά σᾶς παραδώσουν εἰς θλίψιν... Διότι τότε θέλει εἶσθαι θλίψις μεγάλη... θά ἐγερθῶν **ψευδόχριστοι** καί **ψευδοπροφήτες**, μήν τούς πιστεύσετε». Καί καταλήγει μέ τά ἐδάφια 29-31: «Εὐθύς δέ μετά τήν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος θέλει σκοτισθῆ καί ἡ σελήνη δέν θέλει δώσει τό φέγγος αὐτῆς καί οἱ ἀστέρες θέλουσι πέσει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καί αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν θέλουσι σαλευθῆ. **Καί τότε** θέλει φανῆ τό **σημεῖον** τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ, καί τότε θέλουσι θρηνήσαι πᾶσαι αἱ φυλαί τῆς γῆς καί θέλουσιν ἰδεῖ τόν Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον μετά δυνάμεως καί δόξης πολλῆς».

Όταν λοιπόν θά τελειώσει ἡ μεγάλη θλίψη θά γίνουν κοσμογονικά γεγονότα

καί τότε θά φανεῖ «τό σημείο τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου». Ἡ Δευτέρα παρουσία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ λοιπόν δέν προηγείται τῆς «μεγάλης θλίψης» ἀλλά ἔπεται, «εὐθύς μετά τήν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων» ἀπαντᾷ ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Συνεχίζοντας τή μελέτη τῶν κειμένων τῆς εταιρείας, διαβάζομε ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔγινε τό 1914 ἀοράτως στους οὐρανοῦς μέ τό νά στρέψει τήν προσοχή Του στή γῆ. Αυτό τό διαβάζομε καί στό βιβλίο τῆς εταιρείας:

«**Μπορεῖτε νά ζεῖτε στόν παράδεισο στή γῆ**», σελ. 147: «Ἡ ἐπιστροφή τοῦ Χριστοῦ δέν σημαίνει μία κατά γράμμα ἐπιστροφή στή γῆ. Μᾶλλον σημαίνει ὅτι αὐτός ἀναλαμβάνει τή Βασιλική ἐξουσία γι αὐτή τή γῆ καί στρέφει τήν προσοχή του πρός αὐτήν. Δέν χρειάζεται νά ἀφήσει τόν οὐράνιο θρόνον του καί νά ἔρθει κατά γράμμα πάνω σ' αὐτή τήν γῆ γιά νά τό κάνει αὐτό. Ὅπως εἶδαμε σέ προηγούμενο κεφάλαιο, οἱ **Βιβλικές ἀποδείξεις** δείχνουν ὅτι τό ἔτος 1914 μ. Χ. ἦλθε ὁ καιρός τοῦ Θεοῦ γιά νά **ἐπιστρέψει** ὁ Χριστός καί νά ἀρχίσει νά κυβερνάει».

Ἄραγε ἀπό ποῦ περιμένουν νά ἐπιστρέψει ὁ Χριστός, ποῦ ἦταν; Ἀφοῦ εἶναι πάντοτε μαζί μας ἀοράτως· τί ἐννοεῖ ἡ εταιρεία ὅτι τό 1914 «ἔστρεψε ὁ Ἰησοῦς Χριστός τήν προσοχή Του στή γῆ»; Ἡ ἀνθρωπότητα ἦταν χωρίς πνευματική βασιλεία, σέ πλήρη ἐγκατάλειψη; Οὔτε τό Ἅγιο Πνεῦμα ἐστάλη στήν Ἐκκλησία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ γιά νά τήν ὀδηγεῖ «εἰς πᾶσαν τήν ἀλήθειαν», ὅπως ὑποσχέθηκε ὁ Ἰησοῦς στους μαθητές Του; Ὅσα ὑποσχέθηκε ὁ Ἰησοῦς εἶναι ψέματα; Ποιά εἶναι λοιπόν ἡ ἀλήθεια; Τά ψεύδη πού κηρύττει ἡ «Σκοπία», ὅπως ὅταν κάνει λόγο γιά τρεῖς παρουσίες τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ; Ποῦ τά ἀνακάλυψε αὐτά;

Ἡ αγία Γραφή κηρύττει δύο παρουσίες τοῦ Χριστοῦ: ἡ πρώτη ὅταν γεννήθηκε κατά σάρκα ἐν χρόνῳ ὡς Θεάνθρωπος, γιά τήν σωτηρία τοῦ κόσμου καί ἡ Δευτέρα, ἡ

μεγάλη καί ἐπιφανής, κατά τήν ὁποία θά κρίνει ζῶντες καί νεκρούς.

«**Σκοπιά**» 2005, 15-1-05, σελ. 20, γράφει: «Ο πιστός και φρόνιμος δούλος παροτρύνει τακτικά το λαό του Θεού να παραμένει πνευματικά άγρυπνος και να διατηρεί τη διανοητική του διαύγεια. Ίσως μερικοί θεωρούν δυσνόητες ορισμένες πληροφορίες τις οποίες έχει δημοσιεύσει ο πιστός και φρόνιμος δούλος. Αν οποιοδήποτε από αυτά τα πράγματα, έχει συμβεί σε εσάς σας παροτρύνουμε να μελετήσετε το Λόγο του Θεού με ανανεωμένο ζήλο και να προσευχηθείτε ένθερμα στον Ιεχωβά, ώστε να αποκτήσετε ξανά μια ισχυρή στενή σχέση μαζί του».

Ἐδῶ ὁ «δούλος» μεταθέτει τήν δική του εὐθύνη, γιά τίς κακοδοξίες πού διδάσκει, στούς ὀπαδούς του συνιστώντας μελέτη γιά νά ἐπανέλθουν στή καλή σχέση μέ τόν Ιεχωβά. Ἄλλωστε, παρατηρεῖται στά τελευταῖα τεύχη τῆς ἐταιρείας μία μεθόδευση στήν ὑπακοή πρός τό «Κυβερνῶν Σῶμα» καί κάποια ἀπόσταση ἀπό τόν «δούλο». Αὐτό καταφαίνεται ἀπό τά ἀκόλουθα κείμενα:

«**Σκοπιά**», 15-6-09, σελ. 21: «Εἶναι ζωτικό να γνωρίζουμε ὅλοι μας τον αγωγό που χρησιμοποιείται για τη διανομή πνευματικής τροφής».

Σελ. 22: «Ποιος εἶχε τήν κύρια εὐθύνη γιά τήν παροχή πνευματικῆς τροφῆς Πρ. ΣΤ, 6-7. Ἀρα τήν κύρια εὐθύνη γιά τό ἔργο παροχῆς πνευματικῆς τροφῆς τό ἐπωμίζονταν οἱ ἀπόστολοι. Ἀργότερα ἀνατέθηκαν και σε ἄλλους βαρυσήμαντες εὐθύνες. Και ἐκεῖνοι ἔγιναν ἀπόστολοι παρότι δεν συμπεριλαμβάνονταν στους ἀρχικούς 12. Ο διορισμός τους βεβαιώθηκε ἀπό τό κυβερνῶν σῶμα στήν Ἱερουσαλήμ. Συμμετείχαν ὁμως ὅλοι οἱ χρισμένοι με τό πνεύμα Χριστιανοί στήν ἐπίβλεψη του ἔργου κηρύγματος και στήν προετοιμασία τῆς πνευματικῆς τροφῆς; Ὁχι. Ο ἀπόστολος Παῦλος μας λέει “μήπως ὅλοι εἶναι ἀπόστολοι; Μήπως ὅλοι εἶναι προφήτες; Μήπως ὅλοι εἶναι διδάσκαλοι; Μήπως

ὅλοι ἐκτελοῦν δυναμικά ἔργα;” Παρότι ὅλοι οἱ γεννημένοι ἀπό τό πνεύμα Χριστιανοί ἀσχολοῦνται με τό ἔργο κηρύγματος μόνο ἓνας πολύ περιορισμένος ἀριθμός -μόλις οκτώ ἄνδρες- χρησιμοποιήθηκαν γιά να γράψουν τα 27 βιβλία των Χριστιανικῶν Ἑλληνικῶν Γραφῶν».

Ὅλοι λοιπόν οἱ «χρισμένοι» δέν μποροῦν νά ἔχουν λόγο στή διακυβέρνηση τῆς ἐταιρείας. Αὐτή ἡ εὐθύνη ἀνήκει μόνο στό «Κυβερνῶν Σῶμα».

Τά ἴδια ἐπαναλαμβάνονται καί στήν **σελ. 24:** «Παρόμοια ἓνας περιορισμένος ἀριθμός χρισμένων ἀνδρῶν ἔχουν **σήμερα** τήν εὐθύνη να ἐκπροσωποῦν τήν τάξη του δούλου. Ἀποτελοῦν τό Κυβερνῶν Σῶμα των μαρτύρων του Ιεχωβά. Αὐτοί οἱ χρισμένοι με τό πνεύμα ἄνδρες ἐπιβλέπουν τό ἔργο τῆς Βασιλείας και τό πρόγραμμα παροχῆς πνευματικῆς τροφῆς. Ὅπως και τον πρώτο αἰῶνα ὁμως τό Κυβερνῶν Σῶμα δεν συμβουλεύεται κάθε μέλος τῆς τάξης του δούλου ἀτομικά προτού πάρει ἀποφάσεις. Πώς πρέπει να ἐπηρεάζουν τα προαναφερθέντα τό διαρκῶς ἀυξανόμενο μεγάλο πλήθος... Ὡς μέρος των υπαρχόντων του Βασιλιά, χαίρονται να συνεργάζονται πλήρως με τις διευθετήσεις του Κυβερνῶντος Σώματος το οποίο ἐκπροσωπεῖ τον “πιστό και φρόνιμο δούλο”. Τα μέλη του μεγάλου πλήθους ἐκτιμούν τήν πνευματική τροφή που παράγεται ὑπό τήν κατεύθυνση του Κυβερνῶντος Σώματος».

Ὅσοι ἀνήκουν στήν τάξη τοῦ «δούλου» «χαίρονται» γιά ὅ,τι κάνει τό «Κυβερνῶν Σῶμα» καί συνεργάζονται μαζί του ἐν ὑπακοῇ καί δέχονται ἀπλῶς τήν «πνευματική τροφή» πού ἐκεῖνο τούς προσφέρει.

«**Σκοπιά**», 15-8-09, σελ. 23: «Συμμετέχουν στήν παροχή πνευματικῆς τροφῆς ὅλοι οἱ χρισμένοι στή γη; Ὁχι. Ὅλοι ὅσοι εἶναι χρισμένοι με τό πνεύμα του Θεοῦ ἀνήκουν στήν τάξη του πιστοῦ και φρόνιμου δούλου, ἀλλά ἐκεῖνοι που αποτελοῦν τό Κυβερνῶν Σῶμα **ἐπιβλέπουν τήν παροχή πνευματικῆς τροφῆς**».

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΠΟΥ «ΨΥΧΑΓΩΓΗΣΑΝ» ΤΟΥΣ ΠΑΠΠΟΥΔΕΣ ΜΑΣ, ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΜΑΣ ΚΙ ΕΜΑΣ

του κ. Ιωάννου Μηλιώνη

(β' μέρος)

Στό πρώτο μέρος της ανάλυσης αυτής, μᾶς απασχόλησαν οἱ συγγραφεῖς **Λουῖς Κάρολ** καί **Ἰντιθ Νέσμπιτ**. Σήμερα θά προχωρήσουμε σέ δύο ἀκόμη συγγραφεῖς πού «ψυχαγώγησαν» τούς παππούδες μας, τούς γονεῖς μας κι ἐμᾶς καί πού σήμερα «ψυχαγωγοῦν» τά παιδιά μας.

Λείμαν Φράνκ Μπάουμ (Lyman Frank Baum, 1856 - 1919)¹.

Ἀμερικανός συγγραφέας παιδικῶν βιβλίων, περισσότερο γνωστός γιά τό βιβλίό του «Ὁ Θαυμαστός Μάγος τοῦ Ὄζ» (Wonderful Wizard of Oz). Ὁ Baum ἔγραψε συνολικά δεκατρεῖς συνέχειες στό παραπάνω μυθιστόρημα, ἐννέα ἄλλα μυθιστορήματα φαντασίας, καθώς καί πληθώρα ἄλλων ἔργων -55 μυθιστορήματα, 82 διηγήματα, πάνω ἀπό 200 ποιήματα, ἄγνωστο ἀριθμό σεναρίων καί πολλά ἄλλα- ἐνῶ κατέβαλε μεγάλη προσπάθεια νά ἀνεβάσει τά ἔργα του στή σκηνή καί στήν ὀθόνη. Στά ἔργα του «προέβλεψε» πολλά ἀπ' ὅσα σήμερα θεωροῦνται κοινότοπα, ὅπως τήν τηλεόραση, τούς φορητούς ὑπολογιστές², τό ἀσύρματο τηλέφωνο κ. ἄ.

1. http://en.wikipedia.org/wiki/L._Frank_Baum.

2. Σ.τ.Μ. Γίνεται σχετική ἀναφορά στά βιβλία του: «The Master Key», «Tik-Tok of Oz» (8ο βιβλίό τοῦ Ὄζ) καί «Aunt Jane's Nieces at Work».

Γεννήθηκε στό Chittenango (Νέα Ὑόρκη) τό 1856, σέ οἰκογένεια Μεθοδιστῶν Γερμανικῆς καί Σκωτο-ἰρλανδικῆς καταγωγῆς. Ἦταν τό ἕβδομο ἀπό 9 παιδιά τοῦ Benjamin Ward Baum, ἑνός εὐκατάστατου ἐπιχειρηματία καί τῆς Cynthia Stanton.

Ὁ Baum μεγάλωσε στό πλούσιο οἰκογενειακό κτήμα Rose Lawn. Ἐκεῖ ἔλαβε καί τά πρώτα ἰδιαίτερα μαθήματα, μαζί μέ τά ἀδέλφια του, μέχρι τά 12 του χρόνια, ὅποτε στάλθηκε στή Στρατιωτική Ἀκαδημία Peekskill. Ὁ Baum ὑπῆρξε ἕνα ὄνειροπόλο, ἀσθενικό παιδί καί προφανῶς οἱ γονεῖς του θεώρησαν ὅτι χρειαζόταν νά γίνει «περισσότερο ἄνδρας». Ἐμεινε, ἐκεῖ ἐπί δύο χρόνια, τά πῶς δυστυχισμένα τῆς ζωῆς του.

Ὁ Baum ἄρχισε νά γράφει σέ νεαρή ἡλικία καί μέχρι τά 17 του εἶχε ἐκδώσει δύο ἐρασιτεχνικά περιοδικά. Τό 1880 ἴδρυσε τό περιοδικό «Ὁ κατάλογος τῶν πουλερικῶν» καί τό 1886, σέ ἡλικία 30 ἐτῶν, ἐξέδωσε τό πρώτο του βιβλίό: «Τό Βιβλίό τῶν πουλερικῶν: Μιά σύντομη πραγματεία ἐπί τοῦ ζευγαρώματος, ἐκτροφῆς καί διαχείρισης τῶν πουλερικῶν Hamburgs». Τήν ἴδια περίπου ἐποχή, ὁ Baum ὑλοποίησε τό πάθος τῆς ζωῆς του γιά τό θέατρο, κάτι πού θά τόν ὀδηγήσει ἐπανελημμένα σέ ἀποτυχίες καί χρεοκοπία. Μετά μία σειρά ἀποτυχίες

Εἶναι πασιφανές ὁ περιορισμός τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ «δούλου».

Ἡ ἐξουσία ἐπί τῶν ὀπαδῶν καί ὁ ἔλεγχος ὅλων τῶν δραστηριοτήτων τῆς εταιρείας κατευθύνονται πλέον ἀπό μία μικρή ομάδα, ἡ ὁποία δέν ὑπερβαίνει τά 20 ἄτομα

καί τά ὁποῖα, σημειωτέον, εἶναι πάρα πολύ προχωρημένα σέ ἡλικία. Μερικοί ἀπό αὐτούς ἔχουν περάσει τά 100 χρόνια. Ἄς ἀναλογιστοῦν οἱ ἀδελφοί μας «μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» τίνος δούλος εἶναι τό «Κυβερνῶν Σῶμα» καί ἀπό ποιόν κατευθύνεται;

ό πατέρα του, τοῦ ἔχτισε ἕνα θέατρο στό Richburg (Νέα Ὑόρκη) ὅπου ὁ Baum ἔγραψε καί ἀνέβασε τό: «Ἡ παρθένος τοῦ Arran» (The Maid of Arran) ἕνα μελόδραμα βασισμένο στό ἔργο τοῦ William Black «Μιά πριγκίπισσα τῆς Θούλης»³ (A Princess of Thule) μέ μέτρια ἐπιτυχία.

Τό Νοέμβριο, 1882, ὁ Baum παντρεύτηκε τή Maud Gage, κόρη τῆς Matilda Joslyn Gage, διάσημης **Θεοσοφίστριας**⁴ καί δυναμικῆς ἀκτιβίστριας φεμινίστριας (σουφραζέτας). Τό «Ἰδρυμα Ματθίλδης Joslyn Gage»⁵, πού δημιουργήθηκε πρὸς τιμὴν της, ἀκόμη καί σήμερα δημοσιεύει περιγραφές γιὰ τό πῶς διοχετεύονταν ἀπό τόν Baum στά «βιβλία τοῦ Ὅζ» τά φεμινιστικά καί **Θεοσοφικά** πιστεύω. Τό 1897, τόσον ὁ Baum, ὅσο καί ἡ γυναίκα του ἐντάχθηκαν ἐπίσημα στή **Θεοσοφική Ἐταιρεία**.

Τό 1888, ὁ Baum καί ἡ σύζυγός του μετακόμισαν στό Aberdeen, στή Νότια Ντακότα, ὅπου ἀνοιξαν ἕνα κατάστημα τροφίμων μετά τή χρεοκοπία τοῦ ὁποίου, ὁ Baum ξεκίνησε συνεργασία μέ τήν τοπική ἐφημερίδα καί μετά τή χρεοκοπία της, τό 1891, ἡ οἰκογένεια μετακόμισε στό Σικάγο, ὅπου ὁ Baum ἔπιασε δουλειά στήν ἐφημερίδα Evening Post.

Στά πλαίσια τῆς δημοσιογραφικῆς του καριέρας, ὁ Baum δημοσίευσε δύο κατάπτυστα ἄρθρα (1890-1891) **προτείνοντας τή γενοκτονία τῶν αὐτοχθόνων Ἐρυθροδέρμων** γιὰ «μεγαλύτερη ἀσφάλεια» τῶν Λευκῶν⁶. Τό γεγονός αὐτό «στοίχειωνε» ἐπί χρόνια τό πρόσωπό του καί ὑποχρέωσε, τό 2006, δύο ἀπογόνους του νά ζητήσουν ἐπί-

σημα συγγνώμη ἀπό τή φυλή τῶν Σιού γιὰ ὅ,τι κακό εἶχε προκαλέσει ὁ Baum στοὺς προγόνους τους.

Από τό 1897 καί γιὰ ἀρκετά χρόνια, ὁ Baum ἦταν συντάκτης ἑνός περιοδικοῦ διαφήμισης, ἀσχολήθηκε μέ βιτρίνες καταστημάτων ἐργάστηκε δέ καί σάν περιοδύων πλασιέ. Ἀκόμη δημοσίευσε τό «Μητέρα Χήνα» (Mother Goose), μιά συλλογή ἀπό ἱστορίες γιὰ παιδιά μέ μέτρια ἐπιτυχία καί τό 1899, τό «Πατέρα Χήνος» (Father Goose) συλλογή μέ χαζά ποιηματάκια, πού εἶχε ὅμως μεγάλη ἐπιτυχία καί τίς μεγαλύτερες πωλήσεις παιδικῶν βιβλίων τοῦ ἔτους.

Τό 1900, ὁ Baum μέ τόν εἰκονογράφο W. W. Denslow ἐκδίδουν τό: «Ὁ Θαυμαστός Μάγος τοῦ Ὅζ» (Wonderful Wizard of Oz) μέ πολύ καλές κριτικές καί οἰκονομική ἐπιτυχία. Τό βιβλίο παρέμεινε best-seller ἐπί δύο χρόνια ἀπό τήν πρώτη του ἔκδοση κι ὁ Baum γράφει δεκατρία ἀκόμη μυθιστορήματα-συνέχειες, βασισμένα στοὺς τόπους καί στοὺς ἀνθρώπους τοῦ κράτους τοῦ Ὅζ.

Ἡ βασική ἱστορία στό πρῶτο βιβλίο, «Ὁ Θαυμαστός Μάγος τοῦ Oz», ἀφορᾷ σέ ἕνα ὀρφανό κορίτσι, τήν Ντόροθι Γκέιλ (Dorothy Gale), πού περνᾷ ζωὴ μονότονη στή φάρμα τῶν θείων της. Ἡ εὐχή της νά γνωρίσει τόν κόσμο καί τήν περιπέτεια πραγματοποιεῖται ὅταν ἕνας δυνατός ἄνεμος τή μεταφέρει, μαζί μ' ὀλόκληρο τό σπίτι της, στή «μαγική χώρα τοῦ Ὅζ». Ἐκεῖ ἔρχεται σέ σύγκρουση μέ τήν «**Κακιά Μάγισσα τῆς Δύσης**» καί μετά ἀπό τίς συμβουλές τῆς «**καλῆς μάγισσας**», ἡ Ντόροθι κατευθύνεται πρὸς τήν Σμαραγδένια Πολιτεία ὅπου ζεῖ ὁ πανίσχυρος Μάγος τοῦ Ὅζ, ὁ μοναδικός πού μπορεῖ νά τή βοηθήσει νά ἐπιστρέψει στή φάρμα τῶν θείων της. Στή διάρκεια τοῦ ταξιδιοῦ της, ἡ Ντόροθι γνωρίζεται μέ τό Σκιάχτρο, τόν Τενεκεδένιο Ἄνθρωπο καί τό Δειλό Λιοντάρι. Τό Σκιάχτρο ἐπιθυμεῖ νά ἀποκτήσει μυαλό, ὁ Τενεκεδένιος Ἄνθρωπος λαχταρᾷ νά ἀπο-

3. Ἡ Θούλη εἶναι, στήν κλασική λογοτεχνία, ἕνα μυθικό νησί στίς βορειότερες περιοχές (στή Σκανδιναβία, στήν Ἰσλανδία ἢ στή Γροιλανδία). Στή μεσαιωνική γεωγραφία, ἔτσι δηλώνεται κάθε μακρινός τόπος πέρα ἀπό τά «σύνορά τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου». Στόν ἀποκρυφισμό συχνά ταυτίζεται μέ τήν Ὑπερβορέα (Hyperborea) τήν κοιτίδα τῆς 2ης ἀνθρώπινης φυλῆς.

4. http://en.wikipedia.org/wiki/Matilda_Joslyn_Gage

5. <http://www.matildajoslyngage.org/>

6. <http://www.wicocomico-indian-nation.com/pages/genocide.html>

κτήσει καρδιά, ενώ τό Δειλό Λιοντάρι θέλει νά ἀποκτήσει θάρρος. Ἐλπίζοντας πώς ὁ Μάγος τοῦ Ὅζ θά τούς βοηθήσει, συνοδεύουν τή Ντόροθι στό ἀπρόβλεπτο ταξίδι της πρὸς τή Σμαραγδένια Πολιτεία...⁷

Γιὰ τό βιβλίο γράφτηκαν πολλές κριτικές, κάποιες στήν προσπάθεια νά ταυτίσουν τίς ἀλληγορίες καί τούς ἥρωές του μέ πρόσωπα καί καταστάσεις στήν πολιτική σκηνή τῆς ἐποχῆς.

Δύο χρόνια ἀργότερα ὁ Baum θά φροντίσει νά γίνει «Ὁ Μάγος...» καί θεατρικό μιούζικαλ, ἀλλά μέ ἀποτυχία. Ὅμως, τό 1902 «Ὁ Μάγος τοῦ Ὅζ», ἀνέβηκε στό Σικάγο καί στή συνέχεια τό 1903, στό Broadway γιά 293 παραστάσεις καί μέχρι τό 1911 θά συνεχίσει τήν τουρνέ μέ ἐπιτυχία στίς Ἡνωμένες Πολιτείες ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη. Πολλά ἄλλα παραπλήσια θεατρικά ἔργα τοῦ Baum ἀνέβηκαν ἀπό τότε, χωρίς ἐπιτυχία. Χαρακτηριστικό μεταξύ αὐτῶν εἶναι καί «ἡ Ἀνόρθωση τοῦ Ἐωσφόρου» (The Uplift of Lucifer)⁸.

Τό 1914, ὁ Baum ἰδρύει τήν προσωπική του «Ἐταιρεία Παραγωγῆς Κινηματογραφικῶν Ταινιῶν Ὅζ» (The Oz Film Manufacturing Company) στό Hollywood, μιά ἀκόμη μεγάλη ἀποτυχία, πού τοῦ κόστισε ἐπιβάρυνση τῆς υγείας του καί προφανῶς τό θάνατό του, ἀπό ἐγκεφαλικό, στίς 5 Μαΐου, 1919, σέ ἡλικία 63 ἐτῶν.

Τό 1939, ἡ Metro Goldwyn Mayer γύρισε τό μυθιστόρημα τοῦ Baum στήν κλασική ταινία «Ὁ Μάγος τοῦ Ὅζ», μέ πρωταγωνίστρια τή Τζούντι Γκάρλαντ (Judy Garland) στό ρόλο τῆς Dorothy καί πολλά ἀγαπημένα τραγούδια, ὅπως τό «Πέρα ἀπό τό Οὐράνιο τόξο» (Over the Rainbow).

Κάποιοι ἀπό τούς βιογράφους του θεωροῦν ὅτι ὁ Baum ἀνανέωσε τό παιδικό παραμῦθι καί τό ἐξυγίανε ἀπό «τῆ βία καί τά

ἐκδηλα διδάγματα ἠθικῆς του παρελθόντος». Οἱ κριτικοί αὐτοί προφανῶς ἀγνοοῦν τήν ὑπαρξιακή θέση τοῦ συγγραφέα καί τήν ἐνσωμάτωση τῶν συμβολισμῶν καί τῆς «Θεοσοφικῆς ἠθικῆς» στό ἔργο του. Στήν ἱστορία του ἐμπλέκονται, ἐκτός τῶν ἄλλων, οἱ τέσσερις μάγισσες: ἡ Elphaba, «ἡ **κακή μάγισσα** τῆς Δύσης», ἡ Nessarose, «ἡ **κακή μάγισσα** τῆς Ἀνατολῆς», ἡ Omasas, «ἡ **καλή μάγισσα** τοῦ Βορρᾶ» καί ἡ Glinda, «ἡ **καλή μάγισσα** τοῦ Νότου» καί μάλιστα σέ πρωταγωνιστικό ρόλο. Στό κέντρο, στή «Σμαραγδένια πολιτεία» του, φιγουράρει ὁ ἴδιος ὁ «Μάγος τοῦ Ὅζ». Εἶναι ἡ εἰσαγωγή –μεταξύ πολλῶν ἄλλων συμβολισμῶν- τῆς διδασκαλίας περὶ «**καλῆς**» καί «**κακῆς**» **μαγείας**, πού οἱ ὀπαδοί τῆς **Θεοσοφικῆς Ἐταιρίας** τῆς Ἐ. Π. Μπλαβάτσκι φρόντιζαν ἀπό τότε νά ἐθίζουν τό εὐρύ κοινό. Ἀκόμη, ἡ **παντελής ἔλλειψη τοῦ Θεοῦ** καί ἡ ὑποκατάστασή του ἀπό τό «μάγο τοῦ Ὅζ», πού ἐκτός τῶν ἄλλων, ἀποδεικνύεται στό τέλος τοῦ ἔργου «τυχοδιώκτης, ταχυδακτυλουργός καί τσαρλατάνος», ὀδηγεῖ στίς γνωστές διδασκαλίες τοῦ ἀποκρουφισμοῦ γιά «**τῆ δύναμη** πού ὅλοι ἔχουμε **μέσα μας**» καί πού ἀρκεῖ «νά τήν **ἀνακαλύψουμε**» ἔχοντας τούς «**κατάλληλους ὀδηγούς**», τίς «**καλές**» μάγισσες καί τά ξωτικά.

Ρόαλντ Ντάλ (Roald Dahl, 1916 - 1990)⁹.

Ὁ Roald Dahl¹⁰ γεννήθηκε στίς 13-09-1916, στό Llandaff τῆς Οὐαλίας ἀπό νορβηγούς γονεῖς. Ἦταν τριῶν ἐτῶν ὅταν ἔχασε τόν πατέρα του καί τή μεγαλύτερη ἀδελφή του Astri, ἐνῶ τή φροντίδα του –καί τῶν 6 ἀδελφῶν του- ἀνέλαβε ἡ μητέρα του.

Τά σχολικά του χρόνια δέν ἦταν ιδιαίτερα εὐχάριστα. Ἀρχικά γράφτηκε στό Cathedral School, στό Llandaff, ὅπου μεταξύ ἄλλων, σέ ἡλικία 8 ἐτῶν, αὐτός καί τέσσε-

7. http://www.star-tv.gr/site/content.php?sel=35&show_id=1237

8. <http://www.balaams-ass.com/journal/homemake/wizardoz.htm>

9. http://en.wikipedia.org/wiki/Roald_Dahl

10. <http://www.roalddahl.com/>

ρις φίλοι του δάρθηκαν μέ μπαστούνι από τό διευθυντή, γιατί ξριξαν –μετά από ιδέα του Dahl- ένα ψόφιο άρουραίο στό βάζο μέ τά γλυκά του τοπικού ζαχαροπλαστείου τής κ. Πράτσετ (Pratchett) μιās –κατά τόν Dahl- «άθλιας καί σιχαμερής παλιόγριας»¹¹! Ἡ πράξη αὐτή χαρακτηρίστηκε άργότερα από τόν ίδιο τόν Dahl καί τούς φίλους του σάν: «Ἡ μεγάλη ποντικο-συνομοωσία του 1924»!

Μία σειρά από διάφορα οίκοτροφεΐα στην Άγγλία, συμπεριλαμβανομένου αὐτου του «Άγίου Πέτρου» (Saint Peter's) στό Weston Super Mare, έπιδείνωσαν τή μετέπειτα σχολική του σταδιοδρομία. Τό Saint Peter's ήταν μία δυσάρεστη έμπειρία για τόν Dahl, πού βίωνε τόση πολλή νοσταλγία ώστε έγραφε στή μητέρα του, σχεδόν καθημερινά, παρά τήν απαγόρευση του σχολείου, αλλά χωρίς ποτέ νά τής αποκαλύψει τήν πίεση καί τό άγχος του.

Ο Dahl απέκτησε μία άκόμη καταγεγραμμένη κακή έμπειρία άργότερα στό σχολείο Repton, στό Derbyshire -σύμφωνα μέ τήν αὐτοβιογραφία του: «Άγόρι: Ἱστορίες τής παιδικής ήλικίας» («Boy: Tales of Childhood»)-, όπου ένας φίλος του δάρθηκε άνελέητα μέ μπαστούνι από τόν διευθυντή καί μασόνο Geoffrey Fisher¹², τόν άνθρωπο πού άργότερα έγινε ό Αρχιεπίσκοπος του Canterbury καί έστεψε τή Βασίλισσα τής Άγγλίας τό 1953. Τό γεγονός αὐτό ήταν καθοριστικό για τίς μετέπειτα άμφιβολίες του Dahl σχετικά μέ τό Θεό καί τή θρησκεία.

Ως ένήλικος ό Dahl καί μετά από μία άνετη, αλλά περιπετειώδη καριέρα πωλητου τής εταιρείας πετρελαιοειδών Shell, στό Dar es Salaam τό 1938, κατατάσσεται –μέ τήν έκρηξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου- στή RAF, όπου έχει έντυπωσιακή εξέλιξη. Τραυματίζεται σοβαρά στή Λιβύη μετά τήν άναγκαστική προσγείωση –από

έλλειψη καυσίμων- του άεροπλάνου του καί ύπηρετεΐ ως μάχιμος πιλότος στην Έλλάδα καί στή Μέση Άνατολή. Τό 1942, λόγω προβλημάτων ύγείας, τοποθετεΐται στην Ούάσινγκτον ως Στρατιωτικός Άκόλουθος στην Ύπηρεσία Πληροφοριών κι άργότερα σέ διάφορες διοικητικές θέσεις, κυρίως στην «Βρετανική Ύπηρεσία Συντονισμού Ασφαλείας» (British Security Co-ordination), ύπηρεσία τής ΜΙ6¹³ συντάσσοντας προπαγανδιστικό ύλικό υπέρ τής Άγγλο-Άμερικανικής συμμαχίας, κυρίως για Άμερικανική κατανάλωση. Ἡ εργασία αὐτή υπήρξε ή εισαγωγή του Dahl στον κόσμο τής κατασκοπείας καί ή συνεργασία του μέ τόν Καναδό άρχικατάσκοπο William Stephenson καί άλλους διεθνώς γνωστούς σήμερα πράκτορες όπως οι Ian Fleming καί David Ogilvy¹⁴.

Ἡ άνταμοιβή για τίς ύπηρεσίες αὐτές ήταν ό βαθμός του Άντισμήναρχου, πού άπονεμήθηκε στον Dahl, λίγο πριν τό τέλος του πολέμου, αλλά καί ή έκδοση του πρώτου βιβλίου του, πού κυκλοφόρησε στην Άμερική τό 1942 καί ήταν ή προσωπική του αφήγηση για τό άεροπορικό του άτύχημα στην Λιβύη. Άν καί ό τίτλος του βιβλίου: «Καταρριπτόμενος στην Λιβύη» (Shot down over Libya) δέν άποδίδει τήν πραγματικότητα, έντούτοις προφανώς λειτούργησε σάν μέρος τής Βρετανικής προπαγάνδας στις ΗΠΑ, ένώ ή ιδέα του Dahl

13. Άλλο όνομα τής Secret Intelligence Service (SIS), τής μυστικής ύπηρεσίας του Ἡνωμένου Βασιλείου, πού εργάζεται για τήν προώθηση καί τήν υπεράσπιση τής έθνικής ασφάλειας καί οικονομικής ευρωστίας τής χώρας. Η SIS δραστηριοποιείται διεθνώς στή συγκέντρωση μυστικών πληροφοριών για άλλες χώρες για τήν ύποστήριξη τής πολιτικής του Ἡνωμένου Βασιλείου. Αντιστοιχεί στή CIA των Ἡνωμένων Πολιτειών. Έγινε ιδιαίτερα γνωστή στό ευρύ κοινό από τά μυθιστορήματα του Ian Fleming μέ ήρωα τόν «πράκτορα 007», James Bond.

14. David MacKenzie Ogilvy (23/6/1911-21/7/1999), Βρετανός επιχειρηματίας γνωστός καί ως «ό πατέρας τής διαφήμισης». Στή διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, εργάστηκε για τήν Βρετανική Ύπηρεσία Πληροφοριών, στή Βρετανική Πρεσβεία στην Ούάσινγκτον σέ θέματα διπλωματίας καί ασφάλειας.

11. http://en.wikipedia.org/wiki/Roald_Dahl

12. http://en.wikipedia.org/wiki/Geoffrey_Fisher

χρησιμοποιήθηκε στην δεκαετία του '90 για την παραγωγή μιᾶς τηλεοπτικής σειρᾶς με ἀεροπόρους τῆς ΡΑΦ. Ἀκολούθησε τό βιβλίο του: «Σόλο Πορεία» (Going Solo) πού ἀναφέρεται στήν ἀεροπορική καί πολεμική του ἐμπειρία.

Ἡ οἰκογενειακή ζωή τοῦ Dahl ὑπῆρξε ἐπίσης περιπετειώδης. Τόν Ἰούλιο 1953 παντρεύεται τή γνωστή Ἀμερικανίδα ἠθοποιό Patricia Neal καί ἀποκτᾶ μαζί της 5 παιδιά (τήν Olivia, τήν Tessa, τόν Theo, τήν Ophelia, καί τή Lucy). Ὁ γάμος τους διῆρκεσε 30 χρόνια στή διάρκεια τοῦ ὁποίου ἡ Olivia ἡλικίας 7 ἐτῶν, πέθανε ἀπό ἰατρᾶ τό 1962, ἐνῶ ὁ Theo τραυματίστηκε σοβαρά σέ ἡλικία τεσσάρων μηνῶν, γεγονόςτα πού στοίχισαν στόν Dahl σημαντικά. Τέλος, τό 1965 ἡ σύζυγος του ὑπέστη τρία ἐγκεφαλικά, ἐνῶ ἦταν ἔγκυος στό πέμπτο παιδί τους, τή Lucy.

Οἱ δοκιμασίες αὐτές, ἀντί νά ἐνισχύσουν τούς δεσμούς τῆς οἰκογένειας ὀδήγησαν τόν Dahl –παρ' ὅλη τή φροντίδα του πρός τήν ἄρρωστη Patricia Neal- σέ 11ετή δεσμό μέ τή σκηνογράφο Felicity Crossland, κάτι πού τά παιδιά του ἤξεραν, ἀλλ' ὄχι καί ἡ σύζυγός του. Τέλος, τό 1983 ὁ Dahl πῆρε διαζύγιο ἀπό τήν Neal γιά νά ἔλθει σέ δευτέρο γάμο μέ τήν Felicity, μέ τήν ὁποία ἔζησε τά ὑπόλοιπα χρόνια καί μέχρι τό θάνατό του, τό Νοέμβριο 1990. Ὁ Dahl πέθανε σέ ἡλικία 74 ἐτῶν, ἀπό μιᾶ σπάνια ἀσθένεια τοῦ αἵματος καί θάφτηκε στό νεκροταφεῖο τῆς ἐνορίας τῶν Ἁγίων Πέτρου καί Παύλου, στό Great Missenden, ὅπου σύμφωνα μέ τήν ἐγγονή του, ἡ οἰκογένεια τοῦ ἔδωσε «ἕνα εἶδος κηδείας Viking». Θάφτηκε, δηλαδή, μαζί μέ τίς ἀγαπημένες του στέκες τοῦ μπιλιάρδου, σοκολάτες Βουργουνδίας, μολύβια HB κι ἕνα... ἠλεκτρικό πριόνι!

Ἀπό τή στρατιωτική του θητεία μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς του, ὁ Roald Dahl ἀσχολήθηκε μέ τό γράψιμο. Ἐγραψε μυθιστορήματα, ἱστορίες γιά παιδιά, ποιήματα, κινηματογραφικά σενάρια... Τό ρεπερτόριό του

περιλαμβάνει κάποιες ἀπό τίς πιό γνωστές «ἐπιτυχίες» ὅπως: σενάρια γιά τίς ταινίες «Ζεῖς μονάχα δύο φορές» (You Only Live Twice - 1967), «Chitty Chitty Bang Bang» (1968), «Ὁ Willy Wonka καί τό ἐργοστάσιο σοκολάτας» (Willy Wonka & the Chocolate Factory -1971) κ. ἄ. Ἀκόμη καί ἐπεισόδια τῆς γνωστῆς τηλεοπτικῆς σειρᾶς φαντασίας, τρόμου καί μυστηρίου: «Ἡ ζώνη τοῦ λυκόφωτος» (Twilight zone) φέρουν τήν ὑπογραφή του.

Τό πρῶτο «παιδικό» βιβλίο τοῦ Dahl, τό 1942 ἦταν «Τά Γκρέμλινς» (The Gremlins) μέ τρομακτικό καί «χιουμοριστικό» περιεχόμενο. Τό βιβλίο προορίσθηκε γιά ταινία τῆς Walt Disney, ἀλλά εἶδε τό φῶς μόλις τό 1984, ὅταν ὁ Steven Spielberg ὑλοποίησε ἕνα ἀπαράδεκτο κράμα ἀκράιου τρόμου καί ἀμφίβολου χιούμορ μέ αὐτόν τόν τίτλο, πού ἂν καί μετριοτήτα προωθήθηκε μέ ὅλα τά μέσα.

Τά περισσότερα ἀπό τά βιβλία τοῦ Dahl κυκλοφοροῦν καί στή χώρα μας, μεταφρασμένα στά ἑλληνικά. Μερικά ἀπό αὐτά εἶναι τά: «Ματίλντα» (Matilda), «Ὁ Τσάρλι καί τό ἐργοστάσιο σοκολάτας» (Charlie and the chocolate factory), «Ὁ Τσάρλι καί ὁ μέγας γυάλινος ἀνελευστήρας» (Charlie and the great glass elevator), «Οἱ μάγισσες» (The Witches), «Ὁ Πέλης, ἡ Πάρδαλη κι ἐγώ» (The Giraffe and the Pelly and Me), «Ἄνω Λέχ» (Esio Trot), «Ὁ ΜΦΓ, ὁ μέγας φιλικός γίγαντας» (The BFG), «Ὁ Τζίμης καί τό γιγαντοροδάκινο» (James and the giant peach), «Τά παλιοτέρατα» (Dirty beasts), «Ὁ θεῖος Ὅσβαλντ» (My uncle Oswald), «Τά παραμῦθια ἀνάποδα» (Revolting rhymes), «Οἱ βλακέντιοι» - «Τό θαυματουργό φάρμακο» (The twits - George's Marvellous Medicine), «Ἀπροσδόκητες ἱστορίες» (Tales of the unexpected), «Ντάνι, ὁ πρωταθλητής τοῦ κόσμου» (Danny the champion of the world), «Ἡ ὑπέροχη ἱστορία τοῦ Χένρι Σούγκαρ» (The wonderful story of Henry Sugar and six more) καί «Ὁ ἀπίθανος κος

Φόξ» - «Τό μαγικό δάχτυλο» (Fantastic Mr. Fox - The Magic Finger).

Κυκλοφορούν ακόμη οι δύο αυτοβιογραφίες του: «Άγόρι» (Boy) και «Σόλο πορεία» (Going solo), καθώς και σέ αγγλική γλώσσα τό «Man from the South» (Ο άνθρωπος απ' τό Νότο) σέ συνέκδοση μαζί μέ τά έργα τών Edgar Allan Poe καί Edith Nesbit: «The Tell-tale Heart» (Η καρδιά πού έλέγχει), «Lamb to the Slaughter» (Αμνός στή σφαγή) καί «The Mystery of the Semi-Detached» (Τό μυστήριο τής ήμιανεξάρτητης διπλοκατοικίας), όλα ιστορίες τρόμου.

Άν καί ό Dahl θεωρείται παγκόσμια άναγνωρισμένος συγγραφέας παιδικών βιβλίων, στό έξωτερικό καί ειδικά στίς ΗΠΑ καταβάλλονται προσπάθειες από επίσημους φορείς καί πρόσωπα γιά τόν άποκλεισμό τών έργων του από τίς σχολικές βιβλιοθήκες. Συχνά σύλλογοι γονέων καταλόγισαν στά βιβλία του χυδαιότητα καί σκληρότητα. Τέτοια κριτική προέρχεται έξ ίσου από Δεξιούς καί Αριστερούς πολιτικούς χώρους, αλλά καί από ποικίλες ιδεολογικές ομάδες¹⁵. Ο οργανωμένος φεμινισμός π.χ. κατήγγειλε τό βιβλίο του «Οί Μάγισσες» (The Witches) γιά τή δυσμενή παρουσία τής γυναίκας, ένω Χριστιανικοί κύκλοι καταδίκασαν τό βιβλίο γιαντί εισάγει τά παιδιά στόν άποκρυφισμό. Οί προσωπικές άπόψεις του Dahl—ειδικά ό άντισημιτισμός του, έκδηλωμένος σέ έπιστολές πρós φιλικά πρόσωπα, πυροδότησαν έπίσης συζητήσεις γιά τόν κίνδυνο έκθεσης τών παιδιών στήν άνάγνωση τών βιβλίων του. Οί κριτικοί άκόμη άντέδρασαν γιά στοιχειά ρατσισμού στά βιβλία του «Ο Τσάρλι καί τό έργοστάσιο σοκολάτας» (Charlie and the Chocolate Factory) καί «Ο ΜΦΓ, ό μεγάλος φιλικός γίγαντας» (The BFG).

Ένα από τά πιό κλασσικά, έπίσημα άπαγορευμένα βιβλία στά σχολεία τών ΗΠΑ είναι τό: «Τά παραμύθια άνάποδα» (Rev-

olting rhymes), όπου ό Roald Dahl παρωδεί τά κλασσικά παιδικά παραμύθια. Οί άντιρρήσεις έπικεντρώνονται τόσο στή χρήση τής γλώσσας όσο καί στή βιαιότητά του —π.χ. ό άποκεφαλισμός τών αδελφών τής σταχτοπούτας. Στά άλλα έπίσημα άπαγορευμένα βιβλία του Dahl περιλαμβάνονται: «Τό θαυματουργό φάρμακο» (George's Marvellous Medicine), όπου ένα άγόρι δολοφονεί τή γιαγιά του, καί «Ο Τζίμης καί τό γιγαντοροδάκινο» (James and the Giant Peach), τό όποιο στοχοποιείται γιά τήν άνορθόδοξη χρήση τής γλώσσας, τή χρήση σεξουαλικών προτύπων καί τήν προβολή καταστάσεων μέ διεφθαρμένο, μακάβριο καί τρομακτικό περιεχόμενο.

Συχνά έκδότες στίς ΗΠΑ έχουν λογοκρίνει άυστηρά βιβλία του Dahl, αφαιρώντας όλόκληρα έπιλήψιμα τμήματα όπως τήν περιγραφή του «χοντρού παιδιού» στό «Ο Τσάρλι καί τό έργοστάσιο σοκολάτας». Οί άντιρρήσεις του Dahl στό θέμα αυτό ήταν ότι **τά βιβλία του ένοχλοΰσαν περισσότερο τούς ένήλικες απ' ό,τι τά παιδιά**, γιά τά όποια ισχυριζόταν ότι **είναι πιό βάρβαρα από τούς μεγάλους**. Βέβαια, σ' αυτό θά μπορούσαμε νά άντιτείνουμε ότι τά παιδιά α) είναι πιό ειλικρινή καθώς δέν έμαθαν άκόμη νά κρύβουν τά συναισθήματά τους κι έτσι έκφράζονται πιό αυθόρμητα απ' ό,τι οί μεγάλοι καί β) στό θέμα τής βίας, ότι τά παιδιά διαμορφώνονται άνάλογα μέ τήν εκπαίδευσή τους κι άκόμη, ότι γ) συχνά δέν κατανοούν τά ύπονοούμενα του συγγραφέα καί τείνουν νά θεωρούν άστεϊο ό,τι τά κάνει νά ξεφεύγουν από τά πλαίσια —σωστά ή λανθασμένα— πού οί ένήλικοι, συχνά άκριτα, τούς επιβάλλουν.

Συλλογικά, τό έργο του Dahl διαπνέεται από τό **παράδοξο**, τό **μυστηριώδες**, τό **τρομακτικό**, τό **μαγικό-άποκρυφιστικό**—στηριζόμενο συχνά στή μοντέρνα (τότε) θεωρία τής «παραψυχολογίας»— καί τά **αντιπαιδαγωγικά μηνύματα**, διανθισμένα

15. <http://www.enotes.com/roald-dahl-salem/roald-dahl>

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

ΑΝΑΒΙΩΣΗ ΠΑΓΑΝΙΣΤΙΚΗΣ ΕΟΡΤΗΣ;

Όσο μιά κοινωνία έκβαρβαρίζεται, τόσο ζητᾶ νά αντικαταστήσει τίς πραγματικές ἀξίες στίς ὁποῖες κάποτε εἶχε ἐναποθέσει τή ζωή της μέ κίβδηλα ὑποκατάστατα.

Κάποτε ἡ πατρίδα μας ζοῦσε, χαιρόταν καί διασκεδάζε στίς ἡμέρες τῆς μνήμης τῶν

μέ «βρετανικό χιοῦμορ» καί πυκνές ἀναφορές στή... σοκολάτα, πού ὑπῆρξε ἡ ἀγαπημένη του λιχουδιά.

Κυρίαρχο ἐπικρατεῖ στά βιβλία του εἰδικά τό μήνυμα ὅτι «ἐπιτρέπεται στά παιδιά νά τιμωροῦν τούς μεγάλους ὅταν οἱ μεγάλοι δέν φέρονται σωστά», μιά βραδυφλεγῆς βόμβα στά σπλάχνα τῆς οἰκογένειας καί τῆς κοινωνίας μας ἐκ μέρους ἐνός ἀνθρώπου, πού ποτέ δέ βίωσε τό ἐκκλησιαστικό φρόνημα τοῦ «ἀγαπᾶτε τούς ἐχθρούς ὑμῶν...», ἀλλά παρέμεινε, στήν καλύτερη περίπτωση, στό ἐπίπεδο τοῦ «ὀφθαλμόν ἀντί ὀφθαλμοῦ...».

Μέ βάση αὐτό τό ἱστορικό μποροῦμε εὐκόλα νά ἀντιληφθοῦμε ὅτι ὁ Roald Dahl σέ ὅλη του τή ζωή ὑπῆρξε ἕνα «μεγάλο παιδί» -ὄχι πάντα μέ τήν καλή ἔννοια τοῦ ὄρου- πού μετέφερε στά μυθιστορήματά του -εἰδικά στά παιδικά- τά προσωπικά του βιώματα καί ἀδιέξοδα. Χρησιμοποιεῖ τό χιοῦμορ, πρᾶγμα πού καθιστᾶ τά βιβλία του εὐχάριστα μέν καί διασκεδαστικά στό παιδί, ἀλλά καί στόν ἐνήλικο, γεγονός, πού κάνει τό περιεχόμενό τους ἀκόμη πιό ἐπικίνδυνο, καθὼς ἔτσι ἰσχυροποιεῖ καί ἐμπεδώνει τίς λανθασμένες συμπεριφορές, ἀναμασώντας ξανά καί ξανά -σ' ὅλα του σχεδόν τά παιδικά βιβλία- τήν **τιμωρία** τῶν «**κακῶν ἐνηλίκων**» -τούς ὁποίους περιγράφει ἐφιαλτικά κακούς- ἀπό τά πρόωγα

Ἀγίων μας, τοῦ Χριστοῦ μας καί τῆς Παναγιᾶς μας. Σήμερα κάποιοι ἐφευρίσκουν εὐκαιρίες γιά τήν καθιέρωση «έορτῶν» μέ κάθε πιθανή καί ἀπίθανη θεματολογία.

Ἔτσι καθιερώνονται ἡμέρες έορτασμοῦ γιά τό καθετί: «γιορτή τοῦ δέντρου», «γιορτή τῆς μητέρας», «γιορτή τοῦ πατέρα», «γι-

θύματά τους τά «βασανισμένα παιδιά».

Ὁ Dahl, ὅπως δηλώνουν καί οἱ βιογράφοι του, ὑπῆρξε ἀντιφατική προσωπικότητα¹⁶. «Ἡρώας πολέμου, φιλότεχνος, γενναιοδωρος, “καλός οἰκογενειάρχης”, ἀφοσιωμένος στά παιδιά του, ἀλλά καί χαρτοπαίκτης, πότης, ἐριστικός κι ἀνταρχικός στίς συναναστροφές του. Κανείς ὁμως δέν μπορεῖ νά ἀμφισβητήσει τό ταλέντο του, τό σαρκαστικό χιοῦμορ του καί τήν ἀπρόβλεπτη φαντασία του. Πέθανε τό Νοέμβριο τοῦ 1990, ἀφήνοντας κληρονομιά στά παιδιά ὅλου τοῦ κόσμου ἱστορίες πού ἔφεραν ἐπανάσταση στό παιδικό βιβλίο».

Ὅμως -θά συμπληρώσουμε ἐμεῖς- πόσοι γνωρίζουν -καί εἰδικά οἱ γονεῖς- τί εἶδους εἶναι ἡ «ἐπανάσταση» πού ὁ Roald Dahl ἔφερε στό παιδικό βιβλίο καί πόσο **βλαπτική** ἦταν καί εἶναι στό σύνολό της, στή διαμόρφωση τῆς εὐαίσθητης παιδικῆς προσωπικότητας;

Ὁλοκληρώνοντας τήν ἔρευνά μας αὐτή πιστεύουμε ὅτι ἀξίζει τόν κόπο οἱ γονεῖς νά μή διαλέγουν πλέον ἄκριτα τά βιβλία πού προσφέρουν στά παιδιά τους, ἀλλά νά ἐρευνοῦν εἰδικά **τόν βίο καί τήν πολιτεία τῶν συγγραφέων** αὐτῶν τῶν βιβλίων. Τό διαδίκτυο προσφέρεται ἐντυπωσιακά γιά τόν ἔλεγχο αὐτό.

16. <http://www.skroutz.gr/books/a.10826.Dahl-Roald.html>

ορτή τῆς γυναίκα», «γιορτή τοῦ “ἁγίου” Βαλεντίνου»... Κι ἂν θέλετε νά πᾶμε καί πιά μακριά, σέ «διεθνῆ ὕδατα», νά θυμηθοῦμε τίς διαβόητες «γιορτές» τῆς Γαλλικῆς Ἐπανάστασης, τῆς κατάληξης αὐτῆς τοῦ Διαφωτισμοῦ, ὅπως τίς καθιέρωσαν ὁ μασόνος Ροβεσπιέρος καί οἱ Ἰακωβίνοι: τῆ «λατρεία τῆς θεᾶς Λογικῆς», τῆ «γιορτή τοῦ Ὑπερτάτου ὄντος» κ.λπ.¹

Δέ μᾶς ἐκπλήσσει λοιπόν πού καί πολλοί Δῆμοι τῆς χώρας μας ἀκολουθοῦν σήμερα τόν ἴδιο συρμό συνειδητά ἢ ἀσυνειδητά.

Παραθέτουμε παρακάτω ἕνα μικρό δεῖγμα αὐτῆς τῆς «πολιτικῆς» ἀπό τήν ἐπίσημη ιστοσελίδα τοῦ Δήμου τῆς Αθήνας²:

«*Ἡ Διεύθυνση Σχολικῆς Μέριμνας-Δ.Ε.Π. του Δήμου Αθηναίων, ὁ Αθήνα 9,84, οἱ μαθητές-τριες, οἱ δάσκαλοι καί ἡ Διευθύντρια του 21ου Δημοτικού Σχολείου Αθηνών, καθῶς καί τὸ γραφεῖο Πολιτιστικῶν θεμάτων τῆς Α' Διεύθυνσης Π.Ε. Αθηνών, στο πλαίσιο του προγράμματος “Σχολεῖα! Πάμε Αθήνα”, διοργάνωσαν τὴν ξεχωριστὴ ἐκδήλωση ἀναβίωσης τῆς γιορτῆς των Ἀνθεστηρίων, πού πραγματοποιήθηκε με ἐπιτυχία σήμερα, Παρασκευή 30 Ἀπριλίου, στην πλατεία Ἀμερικῆς καί ὠρα 9:30 π.μ.*

Στὴν ἐκδήλωση οἱ μαθητές τῆς Α' τάξης παρουσίασαν τὴ Χελιδόνα καί τὰ χελιδονίσματα, οἱ μαθητές τῆς Β' τάξης καί ἡ χορωδία του σχολείου παρουσίασαν τραγούδια τῆς ἀνοίξης, οἱ μαθητές τῆς Γ' τάξης πρόβαλαν τὴν εφημερίδα τους ἡ οποία αὐτὴ τὴ φορὰ ἦταν ἀφιερωμένη στα Ἀνθεστήρια, οἱ μαθητές τῆς Ε' τάξης ἔκαναν θεατρικὴ ἀναπαράσταση με θέμα τίς τρεῖς μέρες των Ἀνθεστηρίων - ΠΙΘΟΙΓΙΑ, ΧΟΕΣ & ΧΥΤΡΟΙ - καί οἱ μαθητές τῆς ΣΤ' τάξης κατασκεύασαν καί δώρισαν ἑκατοντάδες στεφάνια

με πολύχρωμα ἀνθὲς πού ὁ Δήμος διέθεσε γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό, προσφέροντας παράλληλα σὲ ὅλους τοὺς παρευρισκόμενους ἀπὸ ἕναν ἐνημερωτικό - εκπαιδευτικό φάκελο με ιστορικὰ στοιχεῖα γιὰ τὴν ΠΛΑΤΕΙΑ ἈΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝ.

Σε μῆνυμά του ὁ Χρῆστος Τεντόμας, δημοτικὸς σύμβουλος, υπεύθυνος τῆς Διεύθυνσης Σχολικῆς Μέριμνας-Δημοτικῆς Επιτροπῆς Παιδείας του Δήμου Αθηναίων υπογράμμισε τὰ ἐξῆς: “Ὅσοι ζοῦμε, εργαζόμαστε στὴν Αθήνα, ὅσοι ἀγαπάμε τὴν πόλη μας, ἔχουμε ἕνα κοινὸ στόχο, ἕνα κοινὸ ὄνειρο. Νὰ τὴ βλέπουμε νὰ γίνεται καλύτερη. Νὰ τὴ βλέπουμε νὰ ομορφαίνει. Χρόνο με τὸ χρόνο. Μέρα με τὴ μέρα. Νὰ τὴ βλέπουμε νὰ ἀνθίζει. Νὰ γεμίζει με χαρούμενα καί αισιόδοξα γιὰ τὸ μέλλον παιδιὰ. Τὰ Ἀνθεστήρια εἶναι μὴ μικρὴ ἀντίσταση στο γκριζο, στο ἀπαισιόδοξο, στο μουντὸ τῆς καθημερινότητάς μας. Ἡ πλατεία Ἀμερικῆς λοιπόν, πρῶην πλατεία Ἀνθεστηρίων, γέμισε γιὰ μὴ ἀκόμα χρονιά με λουλούδια. Ἐγινε γιὰ μὴ ἀκόμα χρονιά ἡ πλατεία των χρωμάτων καί τῆς ομορφιάς. Τὸ ἔχουμε ἀνάγκη. Συγχαρητήρια σὲ ὅσους ἐργάστηκαν γι' αὐτὴν τὴ μοναδικὴ πρωτοβουλία καί ἰδιαίτερα στους μαθητές καί τίς μαθήτριες, πού κάνουν νὰ ἀνθίζει μέσα μας πιο δυνατὴ ἡ αισιόδοξία καί ἡ ἐλπίδα”».

Πόσος κόπος, ἀλήθεια, πόσο χρῆμα -ἀπὸ τὸν ἰδρώτα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ- καί πόσα «ῶραϊα» λόγια! Ἄραγε ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀπλές φολκλοριστικὲς ἐκδηλώσεις ἢ ἔχουν γιὰ τελικὸ στόχο τὴν ἀποκοπὴ τῶν παιδιῶν μας καί τοῦ λαοῦ μας ἀπ' τὴν αὐθεντικὴ του παράδοση, πού ὄχι μόνο ψυχαγωγεῖ, ἀλλὰ καί τελικὰ σώζει διὰ τῆς Ἐκκλησίας, τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο;

«ΤΟ ΚΡΙΣΙΜΟ ΠΛΗΘΟΣ ΤΩΝ 333»

Με τὸν ἐντυπωσιακὸ τίτλο: «Τὸ Κρίσιμο Πλήθος τῶν 333: Ἡ Ἀφύπνιση τῆς Ἑλλά-

1. Βλέπε: π. Γεωργίου Μεταλληνού, «Περὶ Διαφωτισμοῦ καί Ὁρθόδοξης Παράδοσης» <http://www.oodegr.com/oode/istoria/ekklisia/diafwt-parad1.htm>

2. <http://www.cityofathens.gr/el/node/11417>

δας καί τῆς Γῆς», κυκλοφορεῖ ἐκτεταμένα στό διαδίκτυο (internet) κείμενο τό ὁποῖο φιλοξενεῖται πρόθυμα σέ πλήθος ἀποκρυφιστικά καί «ἐναλλακτικά» Blogs καί Fora.

Ἄς δοῦμε λοιπόν μερικά ἐνδιαφέροντα ἀποσπάσματα ἀπό τό ἀπάνθισμα τοῦ νεοεποχίτικου αὐτοῦ ὕλικου:

«Ὅπως οἱ περισσότεροι σήμερα ἔχουμε συνειδητοποιήσει, βρισκόμαστε σε μία ἀπό τις πιο σημαντικές καί κρίσιμες φάσεις ἀλλαγῆς καί μετάβασης τόσο σε προσωπικό ὅσο καί σε συλλογικό-παγκόσμιο επίπεδο. Μία μετάβαση ἀπό το παλιό, το διεφθαρμένο, το σκοτεινό στη **νέα ἐνέργεια**³ που χαρακτηρίζεται ἀπό περισσότερο φως καί ἐνότητα. Βρισκόμαστε σε μία ἀπό τις πιο κρίσιμες φάσεις τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδας ἀλλά καί ολόκληρης τῆς Γῆς μας. Ἴσως πολλοί ἀπό ἐμᾶς να ἔχουμε νιώσει πως **δεν βρισκόμαστε αὐτή τὴν ἐποχὴ ἐδῶ τυχαία**, ὅτι ἔχουμε μία πολύ **σημαντικὴ καί σπουδαία ἀποστολὴ να ἐπιτελέσουμε**. Καί πράγματι ἔτσι εἶναι!».

Ἐμεῖς ἐδῶ, ἀπλᾶ θὰ ὑπογραμμίσουμε τὴν προσπάθεια τοῦ συγγραφέα νὰ κολακεύσει τὸν ἀναγνώστη· νὰ τονώσει τὸν ἐγωισμό του· νὰ τοῦ ἐμφυτεύσει τὴν ἰδέα ὅτι εἶναι «ἐπιλεγμένος» μὲ ἓνα μοναδικό προορισμό... **νὰ σώσει τὸν κόσμο**. Τό μοτίβο αὐτό εἶναι μία ἀπό τίς μεθόδους τῶν σεκτῶν τῆς «Νέας Ἐποχῆς»· μὲ τὸν τρόπο αὐτό παγιδεύουν καί διατηροῦν δέσμιους τοὺς ἰδεαλιστές, τοὺς ρομαντικούς, τοὺς καλοπροαίρετους -ὄσους δὲν βιώνουν συνειδητὰ τὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας- οἱ ὁποῖοι καί ἀποτελοῦν τὰ μελλοντικά τους ὑποψήφια θύματα. Καί τό κείμενο συνεχίζει:

«Σκοπὸς αὐτῆς τῆς ἐπιστολῆς εἶναι ἡ **συμπείρωση, ἡ ἐνότητα καί ἡ συνεργασία ὅλων τῶν ἀνθρώπων με ἀνοιχτὴ καρδιά καί ἀνοικτὸ νοῦ, ὅλων ὅσων βρίσκονται σε διάφορα φιλοσοφικά, θεραπευτικά καί πνευματικά**

μονοπάτια καί συνειδητὰ ἐργάζονται για το φως τόσο στη ζωὴ τους ὅσο καί στη ζωὴ του Πλανήτη. Καθὼς σήμερα βαλλόμαστε ἀπὸ παντοῦ, καθὼς το σκοτάδι ἔχει κηρύξει ἀνελέητο πόλεμο μέσα ἀπὸ τα ΜΜΕ, μέσω τῆς Πολιτικῆς καί τῶν Κυβερνήσεων, μέσα ἀπὸ τὴν Οικονομικὴ Κρίση, τὴν καταστρατήγηση τῶν ἐλευθεριῶν, τὴν καταδυνάστευση τῆς φύσης καί τῆς υγείας, μέσα ἀπὸ τὴν **πλύση ἐγκεφάλου, τὸν ἐλεγχὸ τοῦ νοῦ** καί γενικότερα τῆς ζωῆς μας, καθὼς λοιπόν το σκοτάδι ἐπιμένει, το φως ἐπιμένει ἀκόμη πιο πολὺ καί φυσικὰ διαθέτει ὅλα τα ἀπαραίτητα μέσα ὄχι ἀπλᾶ να ἀντισταθεῖ ἀλλὰ καί να ἐπικρατήσῃ κατὰ κράτος! Μπορεῖ «κάποιοι» να διαθέτουν ὅλο τὸν πλοῦτο καί τὴν ἐξουσία στα χέρια τους, δὲν ἔχουν ὠστόσο σε καμία περίπτωση τὴ δύναμη να διαφθέρουν τὴν καρδιά καί το ἐλεύθερο πνεῦμα μας. Γιατί ὅσο σκοτάδι καί ἀνπροσπαθήσεις να δημιουργήσεις γύρω ἀπὸ ἓνα ἀναμμένο κερὶ, ἀνενόχλητο ἐκεῖνο θα ἐκπέμπει το φως του...».

Ὁ συντάκτης τοῦ κειμένου αὐτοῦ μὲ εὐκαιρία τὴν κρίση πού μαστίζει πρόσφατα τὴ χώρα μας ἐπιχειρεῖ νὰ περάσῃ τὰ δικά του μηνύματα μὲ σύνθημα τό: «ἀποκρυφιστὲς ὅλου τοῦ κόσμου ἐνωθεῖτε». Ἀκόμη μέμφεται τὰ καθοδηγούμενα ΜΜΕ -αὐτὰ πού καθιέρωσαν καί ἐνίσχυσαν τὴ «Νέα Ἐποχὴ» τοῦ Ὑδροχόου (New Age) στὴ συνειδηση τοῦ νεοέλληνα- ἀντιστρέφοντας τὴν εἰκόνα τῆς πραγματικότητας.

«Μπροστὰ λοιπόν σε αὐτὲς τις ἐντονες προκλήσεις που ἀντιμετωπίζουμε ὡς ἄτομα, ὡς πολῖτες τῆς Ἑλλάδας, ὡς κάτοικοι τῆς Γῆς, ... το μεγάλο «ὄπλο» που διαθέτουμε στα χέρια μας ἀναμφίβολα εἶναι ἡ ἐνότητα καί ἡ συντονισμένη πρόθεσή μας για τὴ Θεραπεία καί το Ἀνώτερο Καλὸ ὅλων. Στο παρελθόν ἔχουν πραγματοποιηθεῖ **ἐπιστημονικὲς ἐρευνες καί μελέτες** που ἔχουν ἀποδείξει πως ἡ συντονισμένη καί ἐνωμένη προσπάθεια ὀρισμένων ἀνθρώπων μπορεῖ

3. Οἱ ὑπογραμμίσεις, δικές μας.

να επιφέρει μεγάλες αλλαγές που επηρεάζουν άμεσα, δυναμικά και αποτελεσματικά μία συνολική κατάσταση. Συγκεκριμένα, το 1972 σε 24 πόλεις των ΗΠΑ πραγματοποιήθηκε ένα πείραμα κατά το οποίο άνθρωποι εκπαιδεύτηκαν να νιώθουν το συναίσθημα της Ειρήνης σε συγκεκριμένη ώρα μέσα στην ημέρα τοποθετημένοι σε στρατηγικά σημεία των συγκεκριμένων πόλεων που λάμβαναν μέρος στο πείραμα. Τα αποτελέσματα που παρατηρήθηκαν ήταν η στατιστική μείωση των εγκλημάτων, της βίας, των τροχαίων ατυχημάτων αλλά και η άνοδος της οικονομίας και των χρηματιστηρίων! Ενώ όταν ο συντονισμός αυτός των ανθρώπων σταμάτησε, αυτόματα τα στατιστικά αντιστράφηκαν! ... Τελικά αποφάσισαν να πραγματοποιήσουν ένα ακόμη μεγαλύτερο πείραμα, το οποίο ... ονομάστηκε «Σχέδιο Παγκόσμιας Ειρήνης στη Μέση Ανατολή». Συνέβη κατά τον πόλεμο Λιβάνου-Ισραήλ στις αρχές του '80. Κατά τη διάρκεια αυτού του νέου πειράματος, άνθρωποι, επίσης εκπαιδευμένοι στο να βιώνουν το συναίσθημα της Ειρήνης και ταυτόχρονα συντονισμένοι, κατόρθωσαν να εκμηδενίσουν τις εχθροπραξίες για όσο χρονικό διάστημα το πείραμα λάμβανε χώρα. Έτσι κατέληξαν στο συμπέρασμα πως όταν ένας συγκεκριμένος αριθμός ατόμων καταφέρει να συντονιστεί και να μεταδώσει **δονήσεις Ειρήνης και Θεραπείας**, η επίδραση της ψυχολογικής και διανοητικής κατάστασης αυτού του πλήθους εξαπλώνεται σε ολόκληρο το σύνολο. Οι στατιστικολόγοι έχουν προσδιορίσει αυτόν τον συγκεκριμένο αριθμό, ο οποίος είναι **η τετραγωνική ρίζα του 1% του πληθυσμού**. Ο αριθμός αυτός αποτελεί την αφετηρία της αλλαγής και όσο περισσότεροι άνθρωποι συμμετέχουν τόσο μεγαλύτερα θα είναι και τα αποτελέσματα. Για τα ελληνικά δεδομένα η τετραγωνική ρίζα του 1% του πληθυσμού της Ελλάδας που μόλις ξεπερνά τα 11 εκατ.

κατοίκους είναι **333 άτομα!!!!** Τα 333 άτομα αποτελούν ... το κρίσιμο πλήθος για τη θεραπεία της Ελλάδας! Αν λοιπόν κατορθώσουμε και συντονιστούμε 333 –το λιγότερο- άνθρωποι σε συγκεκριμένη ώρα της ημέρας για ένα χρονικό διάστημα, μπορούμε όλοι μαζί ενωμένοι και στην πράξη να κάνουμε τη διαφορά. Όχι μόνο για το καλό της Ελλάδας... **Ξεμπλοκάροντας** και απελευθερώνοντας **την Ελλάδα, που αποτελεί κομβικό ενεργειακό σημείο πάνω στη Γη, η θετική ενέργεια, η θεραπεία** και το φως θα αρχίσει να μεταδίδεται αυτόματα παντού, σε όλη τη Γη!».

Πέραν από τις κλασικές αποκρυφιστικές θεωρίες περί συλλογικής συγκέντρωσης της σκέψης πού συναντούμε σε γνωστές διεθνείς σέκτες –Μαχαρίσι Μαχές Γιόγκι, Τζέραλντ Γκάρντνερ (Wicca), Αλίκη Μπέιλη (Θεοσοφία) κ.ά.- και της θεωρίας του έλιτισμού, πού τό παραπάνω απόσπασμα αποπνέει, μήπως τά περί «**θετικής ενέργειας**» μᾶς παραπέμπουν καί στή γνωστή **έταιρεία έμφιαλώσεως**, πού μέ τό **άναιψυκτικό της** δημιούργησε ολόκληρο κίνημα γιά τή «**θετική ενέργεια**» μέ αποδέκτες τό νεανικό κοινό τής χώρας μας; Αλλά έπεται συνέχεια...

«Αγαπητοί φίλοι, βρισκόμαστε **εδώ, σε αυτόν τον τόπο, αυτή τη χρονική στιγμή** για να επιφέρουμε θετικές αλλαγές σε ατομικό και διασυλλογικό επίπεδο. Βρισκόμαστε **εδώ για να γειώσουμε περισσότερο θεραπευτικό φως** για τις ζωές μας και τη ζωή των συνανθρώπων, της χώρας και του πλανήτη μας. Βρισκόμαστε **εδώ σε αυτόν τον ενεργειακό τόπο**, ... ώστε να κατορθώσουμε επιτέλους να διασπάσουμε το **αρνητικό κάρμα** ... Μία συντονισμένη ομάδα απλών ανθρώπων έχουμε λοιπόν αποφασίσει να προχωρήσουμε δυναμικά, ενωμένα και οργανωμένα σε ένα κοινό σκοπό για την «Αφύπνιση της Ελλάδας και της Γης». ... Η συγκεκριμένη αυτή κίνηση δεν οργα-

νώνεται από κάποιον φορέα ... Μελετήστε προσεκτικά τον παρακάτω οδηγό, λάβετε αυτή την απλή ενεργειακή εκπαίδευση και αν νιώσετε ένα **εσωτερικό κάλεσμα**, μία **ενεργειακή ανάταση** και ένα αληθινό **άνοιγμα καρδιάς**, τότε δεν έχετε παρά να εφαρμόσετε τις παρακάτω οδηγίες και να **συντονιστείτε** και εσείς μαζί μας σε αυτό τον Κοινό Σκοπό!

... Απευθύνεται σε όλους όσους διαθέτουν ανοιχτή καρδιά, ανοιχτό νου και **θετική** πρόθεση!

Αν δεν έχεις καθόλου εξασκηθεί σε **πρακτικές χαλάρωσης** και **διαλογισμού** ακολούθησε τις παρακάτω οδηγίες:

Κλείσε τα μάτια σου και πάρε μερικές αναπνοές (εισπνοή από τη μύτη, εκπνοή από το στόμα) ώστε να χαλαρώσεις ... Φέρε την προσοχή σου ... Εφάρμοσε την παραπάνω άσκηση μερικές φορές ... και **όταν σου ζητηθεί να συνδέσαι εύκολα μαζί τους**, ό,τι και αν κάνεις, όπου και αν βρίσκεσαι.

Ο συντονισμός θα πραγματοποιείται κάθε βράδυ στις 9.00 για 10 με 15 λεπτά. ... Ό,τι και αν κάνεις, όπου και αν βρίσκεσαι εκείνη τη στιγμή, δεν χρειάζεται να διακόψεις τη δραστηριότητά σου, απλώς να εστιάζεις ... Αν ωστόσο είσαι κάπου μόνος/η σου μπορείς να εφαρμόσεις τον παραπάνω **διαλογισμό** ή οποιαδήποτε άλλη **τεχνική θεραπείας** γνωρίζεις, αρκεί να **εκπέμψεις** τα συναισθήματα της ειρήνης, γαλήνης, θεραπείας, χαράς, αφθονίας και αγάπης για εσένα, τους συνανθρώπους σου, τη χώρα σου και όλη τη γη ... Να θυμάσαι πως εκείνη τη στιγμή λειτουργείς ως **«κεραία» θετικότητας** και αγάπης συντονισμένη με ένα **ευρύτερο ενεργειακό δίκτυο**, το οποίο δημιουργούμε όλοι όσοι συμμετέχουμε σε αυτή τη διαδικασία. ... Είναι καλό, αν αποφασίσεις να συμμετέχεις σε αυτή την προσπάθεια, να αναλάβεις σοβαρά, υπεύθυνα και ενεργά το ρόλο σου και να μην ξεχνάς να συντονίζεσαι κάθε βράδυ στις 9.00 μαζί

μας ... Επίσης να γνωρίζεις πως ο **συντονισμός αυτός είναι πέρα από κάθε θρησκευτική ή πνευματική ιδεολογία**, αποτελεί μία **εσωτερική τεχνολογία αγάπης** για όλους ... Μετέδωσε όλες αυτές τις πληροφορίες σε όσο το δυνατόν περισσότερα άτομα είτε μέσω email είτε βγάζοντάς τις φωτοτυπία. Αν είσαι έμπειρος στις **τεχνικές χαλάρωσης και διαλογισμού**, μπορείς να εκπαιδεύεις και να βοηθάς άλλα άτομα ώστε να επιτυγχάνουν το συντονισμό ... Αυτή η διαδικασία επωφελεί όχι μόνο τη χώρα και τον πλανήτη αλλά και εσένα, την οικογένειά σου και τους γύρω σου. ... Ο καθημερινός και επαναλαμβανόμενος συντονισμός δημιουργεί ένα **πεδίο θετικότητας**, ειρήνης και **θεραπείας** που σύμφωνα με την **κβαντική φυσική** επηρεάζει τους πάντες. Ενώ η αιτία που η άσκηση αυτή πραγματοποιείται στις 9.00 το βράδυ είναι γιατί, μετά τη δύση του Ηλίου, **το ενεργειακό πεδίο της Γης ηρεμεί και καταλαγιάζει και οι θεραπευτικές δονήσεις που εκπέμπουμε συντονισμένα μεταφέρονται ευκολότερα...**».

Δέ νομίζουμε ότι χρειάζονται περισσότερα σχόλια. Είναι καταφανής ή προσπάθεια της έμπλοκης και παγίδευσης όσο τό δυνατόν περισσότερων συμπατριωτών μας στην αποκρυφιστική πρακτική του **ομαδικού διαλογισμού** καθώς και η προσπάθεια επένδυσης του όλου έγχειρήματος με τεχνικούς κι επιστημονικούς όρους. Είναι, οί κρυφές δήθεν δυνάμεις του ανθρώπου που θά σώσουν τον κόσμο και θά λύσουν τὰ προβλήματα του ανθρώπου και όχι ή δύναμη του Θεού και ή αλλαγή του έσω ανθρώπου για τή θεραπεία και του φυσικού κακού.

Δυστυχώς, πολλοί άνθρωποι παρασύρονται σε τέτοιες παγίδες και δοκιμάζουν επικίνδυνες μεθόδους με αποτέλεσμα την έμπλοκή τους σε σέκτες, που θέτουν σε κίνδυνο τήν ψυχική και σωματική τους άκεραιότητα, αλλά συχνά και τήν απώλεια τής αθάνατης ψυχής τους.

THE SECRET PLACE - ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Τό φυλλάδιο ήλθε στά χέρια μας περί τά τέλη Μαΐου... Είχε τόν τίτλο: «1ο Βιωματικό Συνέδριο Θεραπευτικής Κίνησης, Ευεξίας καί Χαράς» καί στά άγγλικά: «Live, LiveLong, FeelWell, BeHappy» (Ζήσε, Μακροζωία, Ευεξία, Χαρά).

Τή διοργάνωση άνελάμβανε ή όργάνωση: «The Secret Place» (Τό Μυστικό Μέρος) καί ό τόπος καί χρόνος διεξαγωγής, γνωστό πολυτελές ξενοδοχείο στό «νησί του Ίπποκράτη», τήν Κω, τόν Ιούνιο.

Μέ έξυπνα διατυπωμένο κείμενο, οί διοργανωτές καλούν τούς επίδοξους «συνέδρους» «σ' έναν τόπο έμπνευσης και πνευματικής ανάτασης, ... για να μετουσιωθεί σε πραγματικότητα ... το όραμα να γίνουν προσβάσιμες σε όλους ... οι **τεχνικές θεραπευτικής κίνησης, συμφιλίωσης με όλα τα κομμάτια του εαυτού μας⁴, απελευθέρωσης από τον πόνο, ψυχικό και σωματικό**, μέσα από ένα ευχάριστο ταξίδι, ... που μπορεί να φέρει **τη μεγάλη αλλαγή**. Να μας διδάξει ότι ... **είμαστε το σώμα μας**. Δουλεύοντας μέσα από αυτό μπορούμε να **γνωρίσουμε καλύτερα τον εαυτό μας**, ... τη συνολική μας ύπαρξη. Να φτάσουμε στη συνειδητοποίηση που είναι η βάση για ποιότητα ζωής, καθημερινές στιγμές πληρότητας και χαράς, ίσως και την ευτυχία.

Οι **εξελιγμένες τεχνικές θεραπευτικής κίνησης** δεν είναι γνωστές στο ευρύ κοινό. Ήταν και **είναι κρατημένες για λίγους**. Σε αυτό το 1ο Βιωματικό Συνέδριο Θεραπευτικής Κίνησης, Ευεξίας και Χαράς θα μνηθούμε ... και θα εμβαθύνουμε στο Πιλάτες, την τεχνική Alexander⁵, το

4. Οί ύπογραμμίσεις, δικές μας.

5. Τεχνική που άνέπτυξε ό άυστραλός ήθοποιός F. Matthias Alexander (1869-1955) καί στοχεύει στή χρήση της «συνειδητής νόησης», όπου, μεταξύ άλλων γίνεται χρήση του άυχενικού μασάζ με στόχο **τήν άποκατάσταση τής ροής τής μπλοκαρισμένης ενέργειας** μέσω τής σπονδυλικής στήλης. Πιστεύεται ότι τό όλο έργο συντελεί

Feldenkrais⁶, τη Fascia και τη Σωματοψυχοπαιδαγωγική, το Butoh⁷, τη Yoga και το Διαλογισμό, **τεχνικές αποτελεσματικές και ευχάριστες για όλους ... που βελτιώνουν αισθητικά και ουσιαστικά το σώμα**, δίνουν άμεσες λύσεις στο σωματικό πρόβλημα, **μας αντιμετωπίζουν ολιστικά**, προσφέρουν ψυχική ευεξία, αρμονία, χαρά. **Δάσκαλοι** πιλάτες και yoga, χορευτές, γυμναστές, αθλητές, αλλά και **«αγνά» σώματα**, άνθρωποι που δεν έχουν δουλέψει με το σώμα τους, άτομα που το επάγγελμά τους απαιτεί σκηνική παρουσία, καλλιτέχνες, δικηγόροι, δημοσιογράφοι, πολιτικοί, άτομα που πάσχουν από σωματικούς πόνους, υπάλληλοι γραφείου, άνθρωποι που κάνουν καθιστική ζωή θα έχουν την ευκαιρία να καθοδηγηθούν από χαρισματικούς δασκάλους και να βιώσουν όλες τις τεχνικές θεραπευτικής κίνησης.

Δουλεύοντας βαθιά με τον εαυτό μας, μέσα από τη συμφιλίωση, μπορούμε να αλλάξουμε, **να εξελιχθούμε, να απελευθερωθούμε**.

Είται νά θαυμάζει κανείς τό πώς μπορεί ή «έπικοινωνιακή στρατηγική» καί ή «έπικοινωνιακή προσέγγιση τής γλώσσας» νά διαστρέφει τήν άλήθεια καί νά όνομάζει τό μαύρο, άσπρο, παρουσιάζοντας π.χ. τή σωματοκτόνο άσκηση τής γιόγκα⁸ ως «**θεραπευτική, που βελτιώνει αισθητικά καί ουσιαστικά τό σώμα**» καί τήν ψυχοφθόρο

στή βελτίωση, τή μακροζωία καί τήν άνθρώπινη εξέλιξη γενικότερα. Η μέθοδος εντάσσεται στίς έναλλακτικές ή άνορθόδοξες «θεραπευτικές» μεθόδους. http://en.wikipedia.org/wiki/Alexander_Technique

6. Μέθοδος, που άνέπτυξε ό φυσικός, μηχανικός καί **master του τζούντο**, Moshe Feldenkrais (1904-1984), σχεδιασμένη για τήν «έπέκταση καί έξύψωση του “εαυτού”», τή μείωση του πόνου μέσω τής κίνησης, τήν εύαισθητοποίηση καί τήν προαγωγή τής εύημερίας γενικότερα». Εντάσσεται στίς λεγόμενες έναλλακτικές ή άνορθόδοξες «θεραπευτικές» μεθόδους. http://en.wikipedia.org/wiki/Feldenkrais_Method

7. <http://en.wikipedia.org/wiki/Butoh>

8. Βλέπε καί: Χρήστου Ταγαράκη (έρευνητού άθλητριάτρκης), «Είται ή Γιόγκα Σωματική Άσκηση - Γυμναστική»; Έκδ. «Διάλογος», Αθήνα 2010.

πρακτική του διαλογισμού ως μέσο με το οποίο μπορούμε «νά φτάσουμε στη *συνειδητοποίηση*» και νά «*γνωρίσουμε καλύτερα τον εαυτό μας*», συνδυάζοντας τά παραπάνω με δήθεν ωφέλιμες πρακτικές, όπως τό Πιλάτες (μετεξέλιξη τής γιόγκα) και άμφιβόλου άποτελέσματος «τεχνικές» -τεχνική Alexander, Feldenkrais κ. ά.- βασιζόμενες στίς *προσωπικές προσεγγίσεις* άλλοδαπών «έρευνητών», όλα αυτά έντασσόμενα στίς θεωρίες και πρακτικές τής «Νέας Έποχής» του Ύδροχού (New Age).

Αξίζει ακόμη νά σημειωθεί ότι βασικός συντελεστής τής όλης διοργάνωσης είναι τό «Illium Center of Light», όργάνωση πού έχει χαρακτηριστεί ως «άσυμβίβαστη μέ τήν Όρθόδοξη πίστη» άπό τήν «Ζ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Έντεταλμένων Ίερών Μητροπόλεων γιά θέματα αίρέσεων και παραθρησκείας» (Αλίαρτος Βοιωτίας, 20-26/9/1995).

Χρειάζεται πολλή άυτοσυγκράτηση και γνώση γιά νά μή παρασυρθεί κανείς αλλά πρωτίστως χρειάζεται ή ζωογόνος Χάρις, τήν όποία μόνο στήν Έκκλησία μπορεί νά δεχθεί ό πανταχόθεν πολιορκούμενος και καταπονούμενος σύγχρονος άνθρωπος.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

Ό συνεργάτης μās έφερε τό έντυπο και μās διηγήθηκε τό συμβάν. Ήταν πριν λίγες έβδομάδες στή Νέα Σμύρνη όταν τόν σταμάτησαν ένα νέο ζευγάρι άλλοδαπών, νέα παιδιά, συμπαθητικά, μέ σκιστά μάτια και καταγωγή άπ' τήν Κορέα. Του μίλησαν μέ σπαστά έλληνικά γιά τόν Θεό, έχοντας κι ένα DVD player μέ θρησκευτικά μηνύματα. Του ζήτησαν νά έλθει στό στέκι τους, κάπου στό Ν. Κόσμο.

Έκείνο πού έκανε έντύπωση στό συνεργάτη δέν ήταν τόσο ό ένθουσιώδης ζήλος τών νεαρών «εύαγγελιστών», όσο τό τε-

τρασέλιδο έγχρωμο έντυπο μέ τόν τίτλο «*Γιατί Καλούμε Τον Θεό "Πατέρα"*;» και τά έν πολλοίς παιδαριώδη σκίτσα (comics) στό έσωτερικό όπου παρουσιάζουν δύο νέα παιδιά νά συνομιλοϋν (sic!):

Κορίτσι: Γιατί Καλούμε Τον Θεό "Πατέρα";

Αγόρι: Δεν μπορώ να πω, ποτέ δεν το σκεφτικά.

Κορίτσι: Τότε, τι προνόθεση είναι ανάγκη για να καλείται πατέρα;

Αγόρι: Λοιπόν... πρώτα χριαζόμαι παιδιά.

Κορίτσι: Σωστό. Αλλά μπορεί ένας πατέρας να έχει παιδιά μόνος του;

Αγόρι: Φυσικά όχι! Θα έπρεπε να είναι μια μητέρα.

Κορίτσι: Αυτό είναι. Ι Προνόθεση του Θεού για να καλείται Πατέρα, Θεού η Μητέρα πρέπει να υπάρχει.

Αγόρι: Αυτό είναι εύλογο. Γιατί δεν το ίξερα αυτό;».

Άς μήν έκπλήσσει ό άγαπητός άναγνώστης γιά τό άσυνάρτητο τής φρασεολογίας ή γιά τά άπαραδέκτα όρθογραφικά κι άλλα λάθη καθώς είναι έμφανές ότι γιά τή μετάφραση του πολυτελοϋς έγχρωμου φυλλαδίου στά Έλληνικά χρησιμοποιήθηκε ή μεταφραστική μηχανή του Google (ίστοχώρος του διαδικτύου) χωρίς περαιτέρω έπεξεργασία. Τό σημαντικό όμως είναι ότι πέραν άπό τή γλωσσική άκαταστασία, τό πνεϋμα του έντύπου στοχεύει άλλοϋ...

Στήν 4η σελίδα διαβάζουμε (sic!):

«Ο Θεός ονομάζεται "Πατέρας", επειδή εκεί είναι Θεού η Μητέρα.

Ένα "Πατέρα" καθορίζεται ως ένα αρσενικό οποιός έχει παιδί. Αλλά στην πραγματικότητα είναι τελικά η μητέρα που δίνει γέννηση σε ένα παιδί.

Επομένως, εάν είναι ένας πατέρας, αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να έχει παιδί που τον καλείται "πατέρα" και ότι πρέπει να είναι μια μητέρα που έδωσε γέννηση στον παιδιών.

Ιησούς δίδαξε εμάς σχετικά Θεού ότι Αυτός είναι Πατέρας μās στον ουρανών.

Εμείς, που πιστεύουν στο Θεό, είμαστε τα παιδιά του Θεού.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 6:9 "Εσείς, λοιπλώ, έτσι να προσεύχεστε: Πατέρα μας, που βρίσκεσαι στους ουρανούσ...".

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 8:16 "Το ίδιο το Πνεύμα του Θεού διαβεβαιώνει το δικό μας πνεύμα πως είμαστε παιδιά του Θεού."

Αν Θεός ο Πατέρας και τα παιδιά Του υπάρχουν, ποίος άλλος πρέπει να υπάρχει;

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ 4:26 "Αντίθετα, η ουράνια Ιερουσαλήμ είναι ελεύθερη, κι αυτή είναι η μητέρα όλων μας."

Δεδομένου Η Αγία Γραφή μας καλεί εμάς τα παιδιά του Θεού, εμείς πρέπει να γνωρίζουμε όχι μόνο Θεού Πατέρα, αλλά και όλες Θεού Μητέρα».

Τό έντυπο ολοκληρώνεται αναφέροντας τον φορέα, την «Εκκλησία Θεού. Παγκόσμια Ιεραποστολική Κοινωνία» και προσκαλεί «αυτούς που έχουν ερωτήσεις» στην έδρα της, σέ μία διεύθυνση στό Ν. Κόσμο.

Ευρύτερη έρευνα -πέραν από τή νεανική ομάδα τών Κορεατῶν στή χώρα μας- μās οδηγεί στην «World Mission Society Church of God», διεθνή όργάνωση μέ έδρα την Κορέα, πού ιδρύθηκε από τον Ahn Sahng-hong, τό 1964 και για τον όποιο οί όπαδοί του πιστεύουν ότι εκπροσωπεί τή Δευτέρα Παρουσία του Χριστού⁹. Ο Άν Σάνγκ-χόνγκ φέρεται ότι βαφτίστηκε τό 1948 και πέθανε τό 1985. Σημερινός ήγέτης τής «εκκλησίας» είναι ή σύζυγός του Ahn Zang Gil-Jah γνωστή στην «εκκλησία» ως «ή Ουράνια Μητέρα», ένῶ Πρόεδρος και Γενικός Pastor είναι ό Kim Joo-Cheol. Περίπου τό 70 τοίς έκατό τών όπαδῶν είναι γυναίκες. Η έδρα τής όργάνωσης βρίσκεται στό Bundang, Sungnam City, τής έπαρχίας Kyunggi, μία ώρα περίπου από τή Σεούλ.

9. http://en.wikipedia.org/wiki/World_Mission_Society_Church_of_God

Στήν «Εκκλησία του Θεού» ανήκουν ακόμη οί όργανώσεις: «Ίδρυμα Εϋημερίας τής Νέας Ζωής» (New Life Welfare Foundation) και «Διεθνές Ίδρυμα "Σās Αγαπούμε"» (International We Love You Foundation) όπου ή Zang είναι Πρόεδρος. Στήν «εκκλησία» θεωρούν τή Zang Gil-Jah ως «ό Θεός Μητέρα» και ως τή «Νέα Ίερουσαλήμ», ένῶ τον Ahn Sahng-Χόνγκ θεωρούν ως «Θεό Πατέρα». Ακόμη, πιστεύουν ότι τό οικογενειακό μοντέλο στή Γῆ αντικατοπτρίζει την «ουράνια οικογένεια», πού αποτελείται από έναν Ουράνιο Πατέρα, μία Ουράνια Μητέρα και τούς πνευματικούς αδελφούς και αδελφές¹⁰.

Στήν «εκκλησία» τηρείται ή ήμέρα του Σαββάτου «η οποία καθιερώθηκε από τον Θεό... Ο Ιησούς κράτησε το Σάββατο και καθιέρωσε "το Σάββατο του Ιησού" ως την ολοκλήρωση του "Σαββάτου του Ιεχωβά", ενώ ο Κωνσταντίνος Ι θέσπισε την Κυριακή, ημέρα του Ηλιου (dies Solis) να τηρείται ως η ημέρα της ρωμαϊκής ανάπαυσης».

Η όργάνωση πιστεύει ότι «όλα τα ανθρώπινα όντα είναι άγγελοι, που ήλθαν στη γη, αφού αμάρτησαν στον ουρανό» και θεωρεί τό βάπτισμα σάν τό πρώτο βήμα προς τή σωτηρία. Οί όπαδοί βαπτίζονται στό όνομα του Πατρός (του Ιεχωβά), του Υίου (του Ιησού) και του Αγίου Πνεύματος (του Ahn Sahng-hong)¹¹.

Η «εκκλησία» απαιτεί από τίς γυναίκες νά φορούν μαντίλα κατά τή διάρκεια τών «ιεροτελεστιῶν» και δηλώνει ότι στόχος της είναι ή «επιαναφορά στην πίστη της Αρχαίας Εκκλησίας», ένῶ ή προσευχή απέυθύνεται στό όνομα του Ahn Sahng-hong, ό όποιος ταυτίζεται μέ τή Δευτέρα Παρουσία του Χριστού.

Τό «Χριστιανικό Συμβούλιο τής Κορέας», φορέας πού αντιπροσωπεύει τίς προτεσταντικές όμολογίες τής χώρας, χαρακτη-

10. <http://english.watv.org/intro/welcome.html>

11. Στο ίδιο.

ρίζει τήν οργάνωση αυτή σαν «αίρεση». Αντίθετα, η οργάνωση θεωρεί αβάσιμο τον ισχυρισμό και βρίσκεται σε δικαστική διένεξη με τους ανωτέρω. Άλλες χριστιανικές ομολογίες στην Κορέα υποστηρίζουν ότι η «ἐκκλησία» λατρεύει έναν άνθρωπο, μεταχειρίζεται τους ανηλίκους άσχημα και καταστρέφει οικογένειες, καθώς γυναίκες όπαδοί της οργάνωσης εγκαταλείπουν τις οικογένειές τους για να παραμείνουν μόνιμα στις εγκαταστάσεις της «Ἐκκλησίας του Θεού».

Η οργάνωση, τέλος, υποστηρίζει ότι έχει δημιουργήσει 400 περίπου «ἐκκλησίες» στην Κορέα και 1.000 «ἐκκλησίες» σε 150 χώρες, έχοντας περισσότερα από 1.100.000 μέλη από τό 2009 και ότι ενεργοποιείται έθελοντικά σε παγκόσμιες δραστηριότητες για τήν ευημερία του ανθρώπου.

Είναι φανερό ότι οί διδασκαλίες της οργάνωσης αυτής είναι άσυμβίβαστες με τή Χριστιανική πίστη και ιδιαίτερα με τή Ὁρθόδοξη και άπειλούν τους άσθήρικτους άδελφούς μας. Ίσως βέβαια κάποιος να άντείπει ότι τά υποστηριζόμενα από τήν οργάνωση αυτή άκούγονται παιδαριώδη, ότι άκόμη και τό εισαγωγικό της έντυπο στή χώρα μας προκαλεί θυμηδία, αλλά τά πράγματα δέν είναι τόσο άπλά. Χιλιάδες συμπατριώτες μας βρίσκονται σήμερα μπερδεμένοι στά πλοκάμια κάποιας άντίστοιχης ομάδας, ένω μεγάλο μέρος των μακράν της Ἐκκλησίας άδελφών άποδέχονται έξωγενείς κι άλλόθρησκες ως άπίθανες κοσμοθεωρίες -ας είναι καλά τά Μ.Μ.Ε.-, μπερδεύουν τή μετενσάρκωση με τήν άνάσταση, τήν προσευχή με τό διαλογισμό και θεωρούν τήν πίστη στό ίνδουιστικό κάρμα ταυτόσημη με τή φιλοσοφική θεώρηση περί αίτίας και άποτελέσματος. Ὁ νεόελληνας κινδυνεύει χωρίς να τό καταλαβαίνει, ένω με μία επίμονα αυτοκαταστροφική διάθεση άπομακρύνεται όλο και περισσότερο από τήν Ἐκκλησία.

Κάποτε -επί μακαριστου π. Αντωνίου άκόμη-, μερικοί «λόγιοι» από τηλεοράσεως διακήρυτταν ότι η Ἐκκλησία δέν χρειάζεται να άσχολείται με τις αίρέσεις κι ότι μόνη η «αυτοσυνειδησία» της Ἐκκλησίας είναι άρκετή για να περισωθεί ο άνθρωπος. Σήμερα, οί πιο έχέφρονες άπ' αυτούς έχουν καταπιεί τή γλώσσα τους -δυστυχώς, κάποιοι άκόμη έπιμένουν. Άς μήν υποτιμούμε λοιπόν τον άντίπαλο... Όταν τό 1980 ήλθε στή χώρα μας ο «διεθνής άπεσταλμένος» των Νεογνωστικων του Σαμαέλ Αούν Βεόρ, ζούσε χωρίς πόρους και δέν ήξερε Ἑλληνικά. Σήμερα, άνέρχονται σε χιλιάδες όσοι πέρασαν από τή συγκεκριμένη σέκτα. Ὁ Πραμπουπάντα (ή Αυτου Θεία Χάρη Α. Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα) (sic!) πήγε στις Ἡνωμένες Πολιτείες τό 1965, χωρίς καθόλου χρήματα. Σήμερα η I.s.k.con. (Διεθνής Ἐνωση για τή Συνειδητοποίηση του Κρίσνα), οί γνωστοί «Χάρε Κρίσνα», διαθέτει πολλά εκατομμύρια όπαδούς.

ΔΙΑΚΟΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Κατά τό τρίμηνο Ἀπριλίου - Ιουνίου 2010 και μετά τις διακοπές των έορτών του Πάσχα, συνεχίστηκε και ολοκληρώθηκε η λειτουργία του «Σεμιναρίου Ὁρθοδόξου Πίστεως και Οικοδομής στην Ὁρθοδοξία», τό όποιο διάγει τήν 3η δεκαετία λειτουργίας του και διά του όποιου πολλοί άνθρωποι και ιδιαίτερα νέοι βοηθήθηκαν να βρουν άπαντήσεις στα ύπαρξιακά τους έρωτήματα. Οί όμιλίες γίνονται κάθε Κυριακή, 11.30 π.μ. έως 13.00, από εκλεκτούς όμιλητές, οί όποιοι με πολλή άγάπη και με έξαιρετική γνώση των προβλημάτων που άπασχολούν τό λαό του Κυρίου, αναπτύσσουν στους συνεργάτες και φίλους της Π. Ε. Γ. θέματα που έχουν σχέση με τήν έν Χριστῶ ζωή και τήν Ἐκκλησιαστική μας παράδοση.

Κατά τή διάρκεια τῆς φάσης αὐτῆς τοῦ Σεμιναρίου πραγματοποιήθηκαν οἱ ἑξῆς εἰσηγήσεις:

Ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Αὐγουστῖνος Μύρου, μέ θέμα: «Τρεῖς δωρεές τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ».

Ὁ κ. Ιωάννης Μηλιώνης, μέ θέμα καί κινηματογραφική προβολή: «Νέα Τάξη. Συνωμοσιολογία ἢ πραγματικότητα;».

Ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Χρυσόστομος Παπαθανασίου, ἱεροκήρυξ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, μέ θέμα: «Προσέγγιση στό πανάγιον ὄνομα τοῦ ἀναστάντος Χριστοῦ».

Ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. π. Κυριακός Τσουρός, μέ θέμα: «Ὁ “Ἰησοῦς Χριστός” τοῦ Νεοπαγανισμοῦ».

Ὁ Καθηγητής κ. Ιωάννης Κορναράκης, μέ θέμα: «Τό μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος καί τῆς Θείας Εὐχαριστίας, βασικοί συντελεσταί τῆς σωτηρίας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ».

Ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. π. Ἰωάννης Χατζηθανάσης, μέ θέμα: «Ἀφιέρωμα στόν Ὅσιο Ἰουστῖνο τόν Νέο».

Ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. π. Βασίλειος Γεωργόπουλος, μέ θέμα: «Ἡ προέλευση τῶν προτεσταντικῶν αἱρέσεων».

Ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Νικάνωρ Καραγιάννης, μέ θέμα: «Ἐκκλησία καί οικολογικό πρόβλημα».

Ἡ Π. Ε. Γ. πού ἀποτελεῖ τόν ὀργανωτικό καί οικονομικό φορέα τοῦ Σεμιναρίου συνιστᾶ στούς φίλους καί συνεργάτες τῆς πού παρακολουθοῦν τά μαθήματα, νά τό κάνουν γνωστό καί νά καλέσουν καί ἄλλους φίλους καί γνωστούς τους, πού δέν τό γνωρίζουν νά συμμετάσχουν σ' αὐτό.

Στά πλαίσια τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Σεμιναρίου τῆς Π. Ε. Γ. πραγματοποιήθηκε, κατά τό τρίμηνο Ἀπριλίου - Ἰουνίου, ἡ τελευταία ἡμερίδα, στό Πνευματικό Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Πολυδρόσου, στό Χαλάνδρι, Σάββατο (29 Μαΐου). Εἰσηγήτρια ἦταν ἡ κ. Μαρία Δημητριάδου, μέ θέμα: «Πολεμικές Τέχνες, μία ἀκόμη πρακτική τῆς “Νέας Ἐποχῆς”». Οἱ ἡμερίδες πραγματοποιοῦνται μέ σκοπό τόν καταρτισμό συνεργατῶν τῆς Ἐνώσεως γιά νά ἀναλάβουν διακονία ἐνημέρωσης καί παροχῆς βοήθειας σέ ὅσους ἀντιμετωπίζουν προβλήματα ἀπό τήν ἐμπλοκή τους σέ αἰρετικές ομάδες. Προηγήθηκε ἡ Θεία Λειτουργία καί μετά τήν εἰσηγήση ἀκολούθησε γεῦμα ἀγάπης καί πνευματικῆς κοινωνίας.

Γιά τήν ἐνημέρωση τῶν πολιτῶν σέ θέματα σχετικά μέ τήν δραστηριότητα τῶν σεκτῶν, μέλη τῆς Π. Ε. Γ. ἔδωσαν διαλέξεις κατά τό τρίμηνο Ἀπριλίου - Ἰουνίου σέ ἐνορίες τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί στίς ἔδρες Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Συνεχίστηκε κατά τό τρίμηνο Ἀπριλίου - Ἰουνίου καί ὀλοκληρώθηκε γιά τό τρέχον ἔτος 2010, ἡ ἐντατική ἐκπαίδευση συνεργατῶν τῆς Π. Ε. Γ. στίς εἰδικές «ομάδες ἐκπαίδευσης καί ἐπανένταξης». Τά μαθήματα στίς ομάδες αὐτές παρακολουθοῦν ὅσοι θέλουν νά ἐνταχθοῦν στό πρόγραμμα διακονίας ἀντιμετώπισης τῶν ποικίλων πνευματικῶν καί κοινωνικῶν προβλημάτων, πού δημιουργοῦνται σέ νεαρά κυρίως ἄτομα ἀπό τήν προσηλυτιστική δραστηριότητα τῶν «θρησκευτῶν νεότητος» καί τῶν «ομάδων διανοητικοῦ χειρισμοῦ».

Εἶπε ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος: Οἱ παλαιοὶ πατέρες βγῆκαν στήν ἔρημο καί γιατρεύθηκαν καί ἔγιναν γιατροί. Ἐπιστρέφοντας κατόπιν ἀπό ‘κεῖ ἄλλους γιάτρεψαν. Ἐμεῖς ὁμως ταυτόχρονα μέ τήν ἀναχώρησή μας ἀπό τόν κόσμο, πρὶν γιατρευτοῦμε, θέλουμε ἄλλους νά θεραπεύουμε. Καί μᾶς ξαναβρίσκει ἡ ἀρρώστια καί γίνεται ἡ τελευταία κατάσταση χειρότερη ἀπό τήν πρώτη. Καί ἀκοῦμε τόν Κύριο νά μᾶς λέει: «Γιατρέ, θεράπευσε πρῶτα τόν ἑαυτό σου».

“Τό Μέγα Γεροντικό”, ἔκδ.: Ἰ. Ηουχ. “Τό Γενέσιον τῆς Θεοτόκου”, Πανόγραμμα Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Έστáλη έκ μέρους συνεργάτου μας πρὸς τὸν τοπικὸ Τύπο ἢ κατωτέρω ἐπιστολὴ τὴν ὁποία καὶ δημοσιεύουμε.

Εφημερίδα «Η Γειτονιά μας»,
Fax: 210 6000885,

Αγία Παρασκευή, 26/6/2010.

Κύριε Διευθυντά,

Με προβλημάτισε έντονα μικρὸ σχόλιο συνεργάτιδάς σας (τ. 227, Ιούνιος 2010, σ. 8) το οποίο και παραθέτω πριν το σχολιασμό του.

«Μάθετε στα παιδιά σας να

χρησιμοποιούν τη φαντασία τους

Μεταξύ των τριών και τεσσάρων ετών, τα παιδιά αναπτύσσουν την ικανότητα να δημιουργούν εικόνες στο μυαλό τους και να τις βλέπουν σαν κινηματογραφική ταινία. Στην παιδική ηλικία η δημιουργία εικόνων είναι σημαντική αλλά αρχίζει σιγά-σιγά να ξεθωριάζει όταν το παιδί μεγαλώνει. Η φαντασία μπορεί να αποδειχθεί ένα σημαντικό εφόδιο και να μειώσει τις ψυχολογικές και σωματικές παθήσεις¹. Μάθετε τα παιδιά σας από τη πολύ μικρή ηλικία να δημιουργούν νοερές εικόνες, οι οποίες θα τα βοηθήσουν να αντιμετωπίσουν πολλές δύσκολες καταστάσεις. Έπεσε και χτύπησε το γόνατο του, μάθε του να φαντάζεται ότι μια χρυσή αλοιφή του χαϊδεύει την πληγή. Έχει άγχος που θα πάει στο οδοντογιάτρο, μάθε του να φαντάζεται ότι θα πάει πετώντας πάνω σε ένα μαγικό χαλί. Και μη ξεχνάτε ποτέ, οι εικόνες πάντα αλλάζουν και συμβαδίζουν με την ηλικία τους. Όσο νωρίτερα διδάξετε στα παιδιά σας να χρη-

σιμοποιούν αυτές τις ικανότητες τόσο πιο αποτελεσματικές θα είναι στο μέλλον και θα τους ακολουθήσουν σ' ολόκληρη τη ζωή τους.

B. M., του Παιδικού Σταθμού "..."
στην Αγία Παρασκευή»

Με τον όρο φαντασία εννοείται εκείνη η ψυχική λειτουργία που εκδηλώνεται ως παραστατική λειτουργία της συνείδησης και έχει τη βιολογική της βάση στον ανθρώπινο εγκέφαλο. Αποτελεί βασικό αντικείμενο έρευνας της **κλασικής ψυχολογίας** και κατέχει πρωτεύουσα θέση στις ανθρωπιστικές επιστήμες και τις νευροεπιστήμες. Βοηθά στην παροχή νοήματος στην εμπειρία και κατανόησης στη γνώση. Είναι θεμελιώδης λειτουργία, μέσω της οποίας οι άνθρωποι αναζητούν νόημα στον κόσμο και κατέχει ρόλο-κλειδί στη μαθησιακή διαδικασία².

Μέχρις εδώ τα πράγματα βαίνουν καλώς. Η φαντασία είναι ένα εργαλείο, που αν αναπτυχθεί –χωρίς δική μας συνειδητή επέμβαση– στα φυσιολογικά του πλαίσια (οικογένεια, σχολείο, κοινωνία) με παραδοσιακές μεθόδους (π.χ. ... «τα δώρα τα φέρνει ο άγιος Βασίλης» κ.τ.λ.) παρέχει στον άνθρωπο –σε συνδυασμό με τις άλλες ψυχικές λειτουργίες του– τη δυνατότητα να ζήσει φυσιολογικά τη ζωή του μέσα στον περιβάλλοντα κόσμο. Και μέχρις εδώ!

Η δήθεν «καλλιέργεια» της φαντασίας, προσπάθεια που συχνά καταβάλλεται στο χώρο των διαφόρων ομάδων και τάσεων: της «Εναλλακτικής Θεραπείας», του «Ολισμού», του αποκρυφισμού και των σύγχρονων «ψυχολογικών» θεωριών (Αν-

1. Οι υπογραμμίσεις, δικές μου.

2. <http://en.wikipedia.org/wiki/Imagination>

θρωπιστική Ψυχολογία, Υπερπροσωπική (Διαπροσωπική) Ψυχολογία κ. ά.) μπορεί εύκολα να οδηγήσει σε ψυχώσεις –τελείως αντίθετα από τον ισχυρισμό της «μείωσης των ψυχολογικών και σωματικών παθήσεων»- και απώλεια της πραγματικότητας ειδικά αν αυτή η «μεθοδευμένη» ή «συνειδητή» -όπως αρέσκεται να αποκαλείται στους χώρους άσκησής της- «καλλιέργεια» και «ανάπτυξη» της φαντασίας αρχίσει από τη μικρή ηλικία του ανθρώπου.

Οι μεθοδευμένες αυτές «νοερές εικόνες» εξυπηρετούν –μαζί με τη χαλάρωση- την

είσοδο στις **καταστάσεις διαλογισμού** με τις οποίες το «θρησκευτικό» μόρφωμα της «Νέας Εποχής» του Υδροχόου (New Age) επιχειρεί να αλώσει τις συνειδήσεις των ανθρώπων.

Μην καταφεύγετε σε δήθεν μοντέρνες θεωρίες ψυχικής ανάπτυξης, της όποιας μορφής. Η ελεγμένη αποτελεσματικότητα της δικής μας Παράδοσης πάντοτε ήταν και ακόμη είναι η εγγύηση. Μην επεμβαίνετε στις λεπτές ισορροπίες του ψυχιισμού του ανθρώπου με «θεωρίες», που συχνά επιφέρουν καταστροφικά αποτελέσματα.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Από τό **Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Πειραϊκῆς Ἐκκλησίας, 91,2 FM**, μεταδίδεται ἡ ἔκπομπή: «Ἀντιαιρετική Δράση». Σάββατο, 14.15-15.00. Ἐπιμελοῦνται καί παρουσιάζουν ὁ Πρωτοπρ. π. Κυριακός Τσουρός καί ὁ κ. Δημ. Κόκκορης.

Ἰστοσελίδα τῆς ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ:
www.ecclesia.gr/greek/holysynod/committees/heresies/HERESIES.HTM
e mail: aireseis@gmail.com τηλ. 210 7272240-3, fax: 210 7272244

Ἰστοσελίδα τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ:
www.ecclesia.gr, e mail: ierasynodos@ecclesia.gr

Ἰστοσελίδα τῆς Π. Ε. Γ.: www.ppu.gr τηλ. 210 6396665, fax: 210 6082219

ΟΜΑΔΕΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΣΚΗΝΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Λειτουργοῦν καί ἐφέτος, στά πλαίσια τῆς Π. Ε. Γ., οἱ ἐξῆς Ὅμαδες Μελέτης τοῦ Σκη-
νικοῦ τῶν Αἰρέσεων καί τῆς Παραθρησκείας:

1. **Ὅμαδα Μελέτης** τῆς ἱστορίας, ἐξέλιξης, διδασκαλίας καί δράσης τῆς **Ἐταιρίας «Σκοπιά»** τῶν **«Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά»**. Κάθε Πέμπτη, 5.30'-6.30' μ.μ.
2. **Ὅμαδα Μελέτης** τῆς ἱστορίας, ἐξέλιξης, διδασκαλίας καί δράσης τῶν **Πεντηκοστιανῶν**. Κάθε Δευτέρα, 6.00'-8.00' μ.μ.
3. **Ὅμαδα Μελέτης** τῆς ἱστορίας, ἐξέλιξης, διδασκαλίας καί δράσης τῆς **Νεοειδωλολατρίας**. Κάθε Δευτέρα, 6.30'-8.30' μ.μ.
4. **Ὅμαδα Μελέτης** τοῦ σκηνικοῦ τῆς **«Νέας Ἐποχῆς»** (Γκουρουϊστικές, Ἀποκρυφιστικές, Ἐναλλακτικές, Νεο Γνωστικές, Σατανιστικές κ.λπ. ὁμάδες). Κάθε Πέμπτη, 7.00'-9.00' μ.μ.

Τά **Μαθήματα** πραγματοποιοῦνται σέ αἴθουσα τοῦ Ἐνοριακοῦ Κέντρου τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς (Ἀποστόλου Παύλου 10, δύο δρόμους δεξιά, μετά τήν Ε. Ρ. Τ.). Τηλ. ἐπικοινωνίας: 210 6396 665.

π. ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΤΣΟΥΡΟΥ Δρ. Θ.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Ο ΝΕΟΠΑΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ «ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ»

«... Τό φαινόμενο του “νεοπαγανισμού”, ώς μιās από τίς πολλές “άτραπούς” τής “Νέας Έποχής”, δημιουργεί σύγχυση στους Ορθόδοξους Έλληνες και αποτελεί ένα σοβαρό ποιμαντικό πρόβλημα και όχι μόνο.

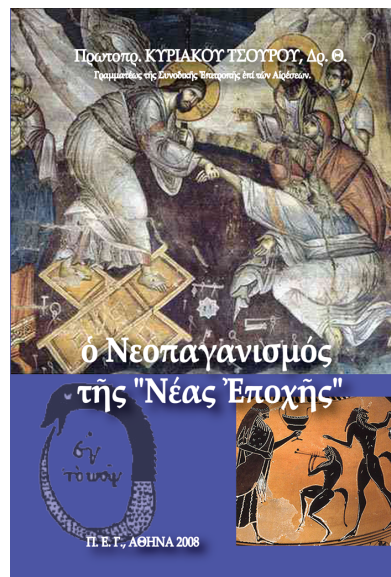
Τό σύνθημα, πού ακούγεται στόν “χώρο” αυτό:

“ή Έλληνας ή Χριστιανός”, καίτοι γιά μιās ουσιαστικά είναι ένα ψευδεπίγραφο δίλημμα, δέν πρόπει νά υπερεκτιμάται, αλλά ούτε καί νά υποβαθμίζεται.

Πολύ περισσότερο, όταν τά Έλληνικά “αρχαιολατρικά” ρεύματα δραστηριοποιούνται ώς ένας “νέος αντιχριστιανισμός” καί, sé αρκετές περιπτώσεις, μέ έντονο έθνικιστικό χαρακτήρα.

Η αντίπαράθεσή τους πρός τόν Χριστιανισμό συνοδεύεται συχνά από φανατισμό καί ακρότητες, προκατάληψη, απειλές καί ύβρεις, άπαξιωτικές εκφράσεις, ανεπίτρεπτους χαρακτηρισμούς, υπερβολές, διαστρεβλώσεις, άβάσιμους ισχυρισμούς καί έλλειψη έπιστημονικής τεκμηρίωσης τών λεγομένων καί γραφομένων.

Χρησιμοποιούν διχαστικά συνθήματα, πού άπειλούν νά πηξουν τήν έθνική μας όμοψυχία καί νά διχάσουν τούς “Έλληνες sé “Έλληνες” καί “Χριστιανούς”».

Σελίδες: 696. Τιμή λιανική: 25 €.

Πώληση χονδρική (για βιβλιοπωλεία) & λιανική: Έκδόσεις Σταμούλη Α. Ε., τηλ.: 210 5238305.

Γιά άποστολές «έπί άντικαταβολή»: Τηλ.: 210 6396665, Fax: 210 6082219.

ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΑΓΑΡΑΚΗ, ΕΡΕΥΝΗΤΟΥ ΑΘΛΙΑΤΡΙΚΗΣ

**ΕΙΝΑΙ Η ΓΙΟΓΚΑ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ-ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ;
Είναι ή γιόγκα ώς μυϊκή άσκηση κατάλληλη γιά τή βελτίωση τής υγείας;**

Έδώ καί αρκετές δεκαετίες, όρισμένοι κύκλοι προβάλλουν στό δυτικό κόσμο τή γιόγκα ώς ιδανική μορφή σωματικής άσκησης.

Επίσης γίνονται μαθήματα-σεμινάρια γυμναστικών άσκήσεων, διδάσκονται στάσεις καί κινήσεις τού σώματος, όπως αυτές εφαρμόζονται

στόν ινδουισμό καί στόν βουδισμό (γιόγκα).

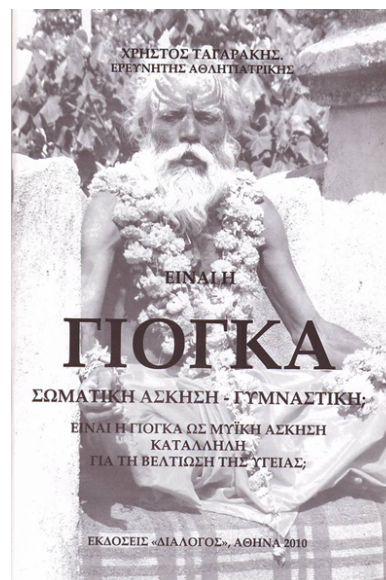
Στό παρόν κείμενο γίνεται προσπάθεια νά παρουσιαστεί τό θέμα μέ τόν άπλούστερο δυνατό τρόπο.

Σκοπός τής μικρής αυτής εργασίας είναι νά μπορέσει νά άντιληφθεί ό καθένας, άνεξαρτήτως τών θρησκευτικών, πολιτικών ή άλλων προτιμήσεών του τίς διάφορες πλευρές τού ζητήματος.

Η σωματική άσκηση είναι κοινό αγαθό, όπως καί ή έλευθερία. Ό κάθε ένας έχει τό δικαίωμα νά γνωρίσει ποιά είναι ή άλήθεια γιά τό συγκεκριμένο θέμα.

Μόνο έτσι, θά είναι sé θέση νά επιλέξει έλεύθερα, αυτό πού ό ίδιος κρίνει ώς σωστό.

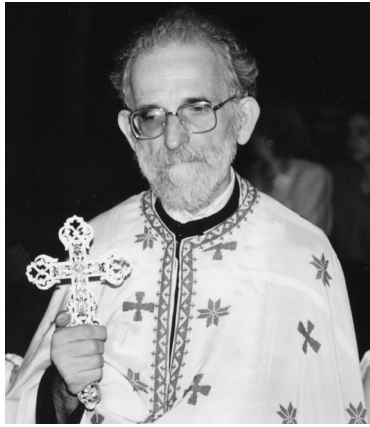
Η μελέτη γίνεται μέ βάση τίς σύγχρονες άπόψεις τής ιατρικής, τής αθλητιατρικής καί τής θρησκείολογίας.

Σελίδες: 40. Τιμή λιανική: 2 €.

Πώληση χονδρική (για βιβλιοπωλεία) & λιανική: Έκδόσεις Σταμούλη Α. Ε., τηλ.: 210 5238305.

Γιά άποστολές «έπί άντικαταβολή»: Τηλ.: 210 6396665, Fax: 210 6082219.

**ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ
του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου
και συνεργατών του**

1. «Ἡ Ὁρθοδοξία μας».
2. «Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πίστη-Λατρεία- Ζωή».
3. «The Orthodox Church. Its Faith, Worship and Life».
4. «Ἡ ἀστρολογία στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
5. «Ποιμαντικὴ ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας».
6. «Ἐγχειρίδιο αἱρέσεων καὶ παραχριστιανικῶν ὁμάδων», (ἔκδ. Γ΄).
7. «Πεντηκοστιανοὶ καὶ Ὁρθοδοξία».
8. «Μετενσάρκωση ἢ Ἀνάσταση; Ὁρθόδοξη θεώρηση τοῦ Κακοῦ», (ἔκδ. Β΄).
9. «Ἀποκρυφισμὸς, Γκουρουϊσμὸς, “Νέα Ἐποχὴ”», (ἔκδ. Γ΄).
10. «Διαλογισμὸς ἢ προσευχή; Ὁρθόδοξη θεώρηση».
11. «Ἡ Λατρεία τῆς “Σκοπιᾶς”», (τόμος Α΄).
12. «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά καὶ Ὁρθοδοξία», (τόμος Γ΄).
13. «Ἡ χαμένη ἀθωότητα. Περιπλανήσεις σὲ δρόμους τοῦ Ἐωσφόρου».
14. «Νεοφανεῖς αἱρέσεις-Καταστροφικὲς Λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
15. «Ἐγκληματικὸ δόγμα. Ἐμπειρίες πρῶν σατανιστῶν».
16. «Ὁμάδες ἀσυμβίβαστες μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη», ἔκδ. Ζ΄ Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως (Ἀλίαρτος 20-26/9/1995).
17. «Ναζισμὸς μὲ ἄλλο πρόσωπο. Μεθοδεύσεις ὁλοκληρωτικῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ὁμάδων».
18. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων. Προβληματικὴ καὶ στρατηγική».
19. «Νεοσατανισμὸς. Ὁρθόδοξη θεώρηση καὶ ἀντιμετώπιση».
20. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας. Πρακτικὸς ὁδηγὸς γιὰ τὴν οἰκογένεια».
21. «Τὸ Νόημα τῆς ζωῆς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
22. «Καταστροφικὲς λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ νομικὴ ἀντιμετώπισή τους».
23. «Αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία».
24. «Ρωμαιοκαθολικισμὸς, Προτεσταντισμὸς καὶ Ὁρθοδοξία».
25. «Ἀφιέρωμα στὸν π. Αντώνιο Αλεβιζόπουλο» ἔκδ. Π.Ε.Γ.
26. Μοναχῆς Ἀντωνίας, «Νεοπεντηκοστιανοὶ στὴν Ἑλλάδα», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
27. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
28. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θεοσοφία - “Νέα Ἐποχὴ”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
29. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Σχεδιάγραμμα Ὁρθόδοξου Κατηχήσεως», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
30. Ἰωάννου Μηλιῶνη, «Ναὶ ἢ ΟΧΙ στὸ Χάρι Πότερ;», ἔκδ. Π.Ε.Γ. (ἔκδ. Δ΄).
31. Λεωνίδου Ἰ. Φιλιππίδου. «Ἡ Παγκόσμιος προσδοκία Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
32. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Ἑβδομάς», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
33. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Γενικὴ θεώρηση, (τεῦχος 1ο).
34. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Καμπάλα κ.λπ. (τεῦχος 2ο).
35. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀλλαγμεία» (τεῦχος 3ο).
36. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀποκρυφιστικὲς Ὁμάδες», Ροδόσταυροι κ.λπ. (τεῦχη 4ο-10ο).
37. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Νεοαποκρυφισμὸς», (τεῦχη 11ο-15ο).
38. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Μαγεία», (τεῦχη 16ο-20ο).
39. «Σατανιστικὲς παγίδες» (σειρά Β΄).
40. Κυριακοῦ Κυριαζόπουλου, «Σαηντολογία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
41. Κωνσταντίνου Χολέβα, «Ποιοὶ καὶ γιατί ἀμφισβητοῦν τὴν Ἑλληνορθόδοξη παράδοση;», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
42. Ἄννας Μπουρδάκου, «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά. Ἀπὸ τό Α στο Ω».
43. π. Κυριακοῦ Τσουροῦ, «Ὁ Νεοπαγανισμὸς τῆς “Νέας Ἐποχῆς”».
44. Χρήστου Ταγαράκη, «Εἶναι ἡ γιόγκα σωματικὴ ἄσκηση-γυμναστική;».

Βιβλία ἄλλων ἐκδόσεων ποὺ συνιστοῦμε

1. «Ἡ Ὁμοιοπαθητικὴ ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη», ἔκδ. Π.Ε.Γ Βορείου Ἑλλάδος, (ἔξαντλήθηκε). Ὑπάρχει στὴν ἰστοσελίδα: www.orthodoxnet.gr/modules.php?op=modload&name=News&file=article&sid=41
2. Μοναχοῦ Ἄρσενιου Βλιαγκόφτη, «Σύγχρονες Αἱρέσεις. Μία πραγματικὴ ἀπειλή», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
3. Βουδιστικὲς αἱρέσεις στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
4. Μ. Ε. Johnes, α) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ πόλεμος μὲ τὸ θηρίο», β) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ μαρμαρωμένος βασιλιάς», ἔκδ. Κ. Ε. Δ., Ι. Ν. Ἁγίου Νικολάου Πατρῶν (τηλ. 2610 275022).

Τὰ βιβλία διατίθενται στὰ βιβλιοπωλεῖα. Ἄν δὲν τὰ βρίσκετε μπορεῖτε νὰ ἀπευθυνθεῖτε στὴν Π.Ε.Γ, τηλ. 210 6396665, προκειμένου νὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐπὶ ἀντικαταβολή.